

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

III legislatura

Any 1991

Núm. 5

Presidència del Molt Honorable Sr. Cristòfol Soler i Cladera

Sessió celebrada dia 3 d'octubre del 1991, a les 16,30 hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES.

1) R.G.E. núm. 1587/91, presentada pel Diputat Sr. Joan F. López i Casasnovas, del Grup Parlamentari PSM I EEM, amb la formulació següent:

"Quan pensa el Govern de les Illes Balears concloure l'expedient incoat el 23 d'octubre del 1981 per a la declaració de conjunt històric-artístic del Port de Maó i el seu entorn?".

2) R.G.E. núm. 1583 /91, presentada pel Diputat Sr. Damià Pons i Pons, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, amb la formulació següent:

"Per què la partida 13201 422009 48000 dels Pressuposts Generals del 1991 de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears dotada en 100 milions de pessetes no l'ha destinat a les famílies més desfavorides econòmicament, a fi de permetre 'ls l'adquisició de llibres de text?".

3) R.G.E. núm.1607/91, presentada pel Diputat Sr. Miquel Pascual i Amorós, del Grup Parlamentari MIXT, amb la formulació següent:

"A la Fira Nàutica celebrada fa pocs dies hi corria l'insistent remor que a darrera hora es varen haver de fer descomptes perquè no s'havia omplert el recinte de la fira d'expositors; té fonament aquest remor?"

4) R.G.E. núm. 1393/91, presentada pel Diputat Sr. Valent! Valenciano i López, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, amb la formulació següent:

"Quan pensa el Govern de la CAIB presentar al Parlament el pla director sectorial d'equipaments comercials?"

II.- INTERPEL·LACIONS.

1) R.G.E. núm 1217/91 presentada pe Grup Parlamentari MIXT, relativa a política relacionada amb la producció, distribució i consum d'energia a les Illes Balears.

III.- PROPOSICIONS NO DE LLEI.

1) R.G.E. núm 1222/91, presentada pel Grup Parlamentari PSM I EEM, relativa a procés de normalització llingüística a Correus, Telègrafs i Caixa Postal.

IV.- DEBAT DE PRESA EN CONSIDERACIÓ DE LA PROPOSICIÓ DE LLEI R.G.E. núm. 1295/91, presentada pel Grup Parlamentari MIXT, relativa a protecció dels animals que viuen a l'entorn humà.

EL SR. PRESIDENT:

Començam el Ple d'avui. El primer punt de l'Ordre del Dia correspon a les preguntes, i veurem en primer lloc les que van quedar pendents ahir, a petició del Govern.

Si, Sr. Pons?

Preg als Diputats que seguïn als seus escons, per favor.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President, voldria demanar la paraula per una qüestió d'ordre per al·lusions que es van produir al Plenari ahir -quan un Diputat del Grup PP-UM va fer una al·lusió que consideram incorrecta sobre el Grup Parlamentari SOCIALISTA.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula per un temps màxim de tres minuts.

EL SR. PONS I PONS:

Durant el debat que es va produir amb el tema dels camins rurals hi va haver una al·lusió relativa al Grup Parlamentari SOCIALISTA on es va afirmar que a l'illa de Formentera s'havia produït l'asfaltat del Camí Romà i es va imputar aquesta responsabilitat a un batle socialista.

El Grup Parlamentari SOCIALISTA, com què considera que és una imputació falsa i ofensiva, voldríem recordar que al mes d'abril del 1989 una moció de censura va produir la substitució del batle socialista Bartomeu Ferrer Marí i va entrar com a batle de Formentera el Sr. Vicenç Serra.

Després d'aquesta moció de censura es va produir l'asfaltat del denominat Camí Romà, que no tan sols no va esser obra del batle socialista, quan el batle socialista estava en funcions, sinó que aquest fet va esser denunciat pel Grup Parlamentari SOCIALISTA mitjançant una pregunta dia 28 de novembre del 1990 que va formular la Diputada Encarna Magaña i Alapont. Creiem que aquesta és la veritat.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. La primera pregunta és la que formula el Diputat Sr. Pere Sampol i Mas sobre destrucció d'elements arquitectònics a les Cases de Son Sant Joan.

Té la paraula el Sr. Sampol i Mas.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President.

Aquesta pregunta ve motivada per unes obres que entenem il·legals que es fan a les denominades Cases de Son Sant Joan al municipi de Sencelles.

En data 6 de novembre del 1990 Mercè Truyols, en representació d'ARCA, i Mateu Morro, en representació del PSM, presentaren una sol·licitud a la Comissió del Patrimoni Històrico-Artístic referent a les Cases de Son Sant Joan, ubicades al polígon núm. 10, parcel·la 124, del municipi de Sencelles, on pregaven que la Comissió del Patrimoni Històrico-Artístic intervingués amb celeritat per evitar la destrucció dels elements arquitectònics singulars que hi ha a les Cases de Son Sant Joan.

Que instàs l'Ajuntament de Sencelles a declarar la suspensió dels efectes de la llicència i la paralització de les obres iniciades fent aplicació de l'article 186.1 de la LLei sobre Règim del Sòl i Ordenació Urbana i l'article 1 del Reglament de Disciplina Urbanística.

Que tramitàs d'ofici la declaració de les Cases de Son Sant Joan com a Bé d'Interès Cultural.

Sabem que s'ha fet aquesta declaració i que s'ha obert un expedient sancionador però, constatant que es tornen a realitzar obres en la mateixa línia que les denunciades el novembre del 1990, entre elles folrar l'exterior de pedra en una operació de dubtós gust, ampliació de la superfície construïda, reforma de la distribució interior de les cases, la destrucció de l'antiga clastra, aparició de noves finestres, parets externes de marès amb un impacte visual horrible i tota una sèrie d'afegitons que rompen l'estètica del conjunt.

És per aquest motiu que demanam quines actuacions s'han realitzat fins ara i quines es pensen fer al futur. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el representant del Govern.

LA SRA CONSELLERA DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Maria Antònia Munar i Riutort):

Gràcies, Sr. President. La Conselleria de Cultura ha duit totes aquelles accions endavant que li són possibles i pensa acabar amb l'expedient sancionador.

Per explicar-li exactament quines han estat aquestes actuacions diré que dia 6 de novembre del 1990 es va rebre aquest escrit que vostè ha manifestat, d'ARCA i del PSM, sol·licitant aquesta paralització de les obres a les Cases de Son Sant Joan.

Va esser al cap de tres dies, dia 9 de novembre del 1990, quan es va produir la paralització de les obres i la petició de sol·licitud de tramesa del projecte.

El dia 11 de novembre del 1990 es realitzà la visita d'inspecció per part dels serveis tècnics de la Conselleria de Cultura, Educació i Esports.

El dia 13 de novembre del 1990 hi va haver l'acord de la Comissió de Patrimoni d'incoar expedient de Bé d'Interès Cultural tant a la capella com al frontis de les Cases de Son Sant Joan.

Dia 12 de desembre del 1990 es va enviar un escrit a ARCA i PSM, presentant recurs de reposició contra la resolució dictada per la Comissió de Patrimoni de data 13 de novembre.

El dia 15 de gener del 1991 hi va haver un acord de la Comissió de Patrimoni d'establir l'entorn de protecció de les Cases de Son Sant Joan a Sencelles. El dia 31 de gener del 1991 es va publicar al BOCAIB la resolució de la Conselleria de Cultura, Educació i Esports per tal d'incoar-se expedient per la

declaració de Bé d'Interès Cultural de les Cases de Son Sant Joan amb categoria de monument.

El dia 12 de febrer del 1991 hi va haver la notificació de la incoació d'expedient de declaració de BIC als interessats.

El dia 28 de març del 1991 hi va haver la publicació al BOCAIB l'obertura d'un període d'informació pública de l'expedient de Bé d'Interès Cultural de les Cases de Son Sant Joan de Sencelles.

El dia 19 de setembre del 1991 fou realitzada una visita d'inspecció i es comprovà que s'havien realitzat noves obres, com vostè afirma.

El dia 20 de setembre del 1991, informat el Sr. Batlle, ens comunica que s'ha procedit a la immediata paralització de les obres.

El dia 23 de setembre del 1991, telegrama dirigit al Delegat del Govern per paralitzar les obres, atès que a l'Ajuntament de Sencelles, en aquest moment, no hi ha cap policia municipal.

Dia 24 de setembre del 1991, contestació del Delegat del Govern, comunicant l'ordre de paralització de les obres.

Dia 26 de setembre del 1991 es torna a efectuar una visita d'inspecció i el dia 30 de setembre s'inicia un nou expedient sancionador.

Aquestes han estat les actuacions, fins al dia d'avui tocant a aquestes obres, que pensam dur fins al final.

EL SR. PRESIDENT:

Esgotat el temps passam a la següent pregunta que és la que formula el Diputat Sr. Pons i Pons sobre retolacions a les sales d'exposicions del Museu de Mallorca.

Té la paraula el Diputat Sr. Pons i Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Atès que el Govern practica la tàctica d'esgotar el temps farem la pregunta una mica més llarga.

La Llei de Normalització Lingüística, al seu article 15, parla que la retolació pública es farà en llengua catalana acompanyada si calguès amb signes gràfics que en facilitin la comprensió als no catalano-parlants, entre altres diverses disposicions.

Molt bé, l'àrea del Govern de la Comunitat Autònoma, que té al seu càrrec la tasca de normalització lingüística és la Conselleria de Cultura, Educació i Esports, i resulta que dins ca seva mateix, després de vuit anys d'autonomia, no fa dos dies, hi ha àrees que estan encara totalment en castellà i la catalanització de les quals s'hauria d'haver fet fa molt de temps.

Una d'elles és el Museu de Mallorca, allà on des de la indicació dels horaris, la indicació de l'època de cada una de les peces, etc., etc., figura pràcticament tot en castellà. Aquesta

situació creiem que és una vulneració clara de la Llei de Normalització Lingüística i demanam a la Sra. Consellera quin és aquest obstacle que, després de més de vuit anys d'autogovern, encara no ha aconseguit posar en català una simple dependència cultural com és el Museu de Mallorca? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el representant del Govern per respondre.

LA SRA CONSELLERA DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Maria Antònia Munar i Riutort):

Gràcies, Sr. President. En primer lloc, Sr. Pons, no tenc per costum emprar tot el temps que pugui sinó donar normalment les respostes el més breu possibles. No obstant això, m'havien demanat que és el que s'havia duit endavant sobre un tema com era les Cases de Son Sant Joan i com haurà vist s'havien fet moltes gestions i les havia d'exposar aquí.

Amb el museu seré molt més breu. Per què no està encara retolat en català el Museu de Mallorca? Per una qüestió de praxi econòmica.

Resulta que en aquest moment, com vostè sap, la Conselleria de Cultura, Educació i Esports juntament amb el Ministeri de Cultura està duent unes obres de reforma i modernització del Museu de Mallorca. Amb aquestes obres de modernització es té previst un nou itinerari per als visitants. Per tant ens pareixia absurd, encara que tenguéssim aprovat un decret de normalització, com vostè sap totes les altres dependències de la Conselleria estan normalitzades, haver de fer una doble despesa i en aquest moment haver de normalitzar totes les plaques quan s'hauran de canviar en un breu temps donat que les obres estan a punt de finalitzar. No dubti que quan s'hagin de canviar i es posin es posaran totes en català.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Vol fer ús de la paraula el Sr. Pons? ....

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Sra. Consellera, això és una excusa que no acaba d'encaixar perquè la retolació d'una peça de ceràmica musulmana, la retolació d'un retaule gòtic de Mallorca, ara i d'aquí tres mesos i fa quatre anys és exactament igual: Retaule gòtic del Roser, segle XV. I aquí no hem de contar històries, Sra. Consellera. No hi ha hagut interès en fer una cosa, hi ha una desídia lingüística i el Grup SOCIALISTA no vol conflictes lingüístics, però no vol conflictes lingüístics perquè la qüestió lingüística s'ha de resoldre d'una manera progressiva però constant.

En aquest cas, no dubti, Sra. Consellera, que vostè té aquesta dependència, un altre dia en veurem d'altres, sense normalitzar d'una manera flagrant, per desídia d'actuació. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula la Consellera de Cultura.

LA SRA CONSELLERA DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Maria Antònia Munar i Riutort):

Tengui per segur que dins els pressuposts que tenim per tal de retolar, està previst retolar tot el museu. La diferència i, diferència important, és qui paga i com vostè sap el museu no és propietat de la Conselleria sinó del Ministeri, és a ell a qui correspon, i si encara no està retolat és perquè des que hem presentat el projecte fins que s'ha fet han passat quatre anys i no és culpa meua sinó precisament del responsable del museu que com vostè sap no soc jo, perquè jo, en aquest moment, només el gestiono.

1.1.-) PREGUNTA NÚM. R.G.E. 1587/91, PRESENTADA PEL DIPUTAT HONORABLE SR. JOAN F. LÓPEZ I CASASNOVAS DEL GRUP PARLAMENTARI PSM I EEM.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. La pregunta següent és la que formula el Diputat Sr. López i Casasnovas sobre declaració de conjunt històric-artístic del Port de Maó. Té la paraula el Diputat Sr. López i Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sr. President. Dia 23 d'octubre del 1981 es va iniciar l'expedient per declarar conjunt històric-artístic el Port de Maó i el seu entorn. Han passat ja gairebé deu anys, i nosaltres demanam si es pensa realment concloure aquest expedient.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

LA SRA CONSELLERA DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Maria Antònia Munar i Riutort):

Els representants i els responsables de la Conselleria de Cultura, Educació i Esports esperam que la declaració formal del Port de Maó i el seu entorn com a Bé d'Interès Cultural pugui estar finalitzada durant el primer trimestre de l'any 1992, sempre i quan les al·legacions que es puguin presentar durant el preceptiu període d'informació pública tinguin un desenvolupament sense excessiva problemàtica.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Vol fer ús de la paraula el Sr. López i Casasnovas? Té la paraula.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Bé, li voldria demanar si realment en deu anys no hi ha hagut possibilitats d'analitzar i estudiar les al·legacions presentades o és que hi ha algun entrebanc de tipus jurídic-administratiu que faci imprescindible reobrir un període d'exposició al públic. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Vol fer ús de la paraula la representant del Govern?

LA SRA CONSELLERA DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Maria Antònia Munar i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Sí, faré ús de la paraula. Jo li diré les actuacions que he duit a terme mentre he estat a la Conselleria.

I començarem a parlar de data 13 de desembre del 1989 quan la Conselleria de Cultura, Educació i Esports es va adreçar al Batle de Maó a fi que procedís a establir una delimitació definitiva del port i el seu entorn.

En data 6 de novembre del 1990 i amb data reiterada de 15 d'abril del 1991 la Conselleria va tornar demanar a l'Ajuntament de Maó que el definís.

Finalment, amb data 24 d'abril del 1991 l'Ajuntament de Maó va remetre al Departament de Patrimoni Històric la memòria i planells de la nova delimitació proposada per l'Ajuntament. Era molt més restringida que l'anterior, la qual modificava la delimitació inicial que s'havia publicat al Butlletí Oficial de l'Estat amb data 7 de desembre del 1981.

A hores d'ara i atenent la sentència del Tribunal Constitucional de data 31 de gener del 1991 correspon a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears la competència per emetre la declaració formal de Bé d'Interès Cultural i en aquest sentit la Conselleria ha elaborat un decret per dur a terme totes les declaracions de Bé d'Interès Cultural el qual serà sotmès a la consideració del Consell de Govern en un breu termini, estam començant la nova legislatura.

Una vegada aprovat pel Consell de Govern el referit decret, genèric per a tots els Bens d'Interès Cultural i disposant d'una nova delimitació del Port de Maó que ens era imprescindible i també del seu entorn, només restarà procedir a la declaració formal i individualitzada de l'expedient de referència.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

1.2.-) PREGUNTA NÚM. 1583/91, PRESENTADA PEL DIPUTAT HONORABLE SR. DAMIÀ PONS I PONS, DEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA

EL SR. PRESIDENT:

La pregunta següent és la que formula el Diputat Sr. Pons i Pons sobre destinació d'una partida dels Pressuposts Generals de la Comunitat Autònoma corresponents a la Conselleria de Cultura. Té la paraula el Diputat Sr. Pons i Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Durant el debat dels Pressuposts Generals del 1991 es va introduir una esmena important del CDS consistent en 100 milions de pessetes per facilitar l'adquisició de llibres de text. Era evident que aquesta partida no anava destinada als pares de família que puguin tenir

una casa de 300 milions de pessetes a Son Vida sinó que tenia intenció de destinar-se a les famílies més desafavorides a fi que l'adquisició de llibres de text no fos gravosa.

La Conselleria de Cultura ha dictat una normativa d'aplicació d'aquests 100 milions de pessetes que desvirtua totalment el sentit social d'aquesta partida.

Ens agradaria saber les raons de fons. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el representant del Govern per respondre.

LA SRA CONSELLERA DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Maria Antònia Munar i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Vull dir al Sr. Pons que la responsabilitat d'executar adientment els pressuposts correspon a la Conselleria de Cultura, Educació i Esports i no a l'oposició, i que, de qualque manera, és una competència nostra, com vostè sap, el tema de la normalització lingüística i l'ensenyament en català i en canvi no tenim cap tipus de responsabilitat en matèria d'ensenyament en general. Em sembla molt bé una proposta que sigui tendent a que hi hagi uns pares que puguin accedir gratuïtament als llibres però, donat que les competències són del Ministeri on vostès comanden, no veig per què els qui tenen les competències no les executen com cal i ajuden a aquests pares que no tenen possibilitat d'accedir als llibres de text com vostè molt bé explica.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Vol fer ús de la paraula el Sr. Pons?

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. És molt interessant, Sra. consellera, que la desitjada competència d'educació es comenci a materialitzar encara que sigui a través d'una esmena i comencem a veure les orelles al llop.

Aquí hi ha una mostra de la política educativa que vostès volen fer. Una partida de 100 milions de pessetes destinada evidentment a una finalitat social, no d'una manera indiscriminada, vostès l'han desvirtuada i com que no tenen arguments i no esperaven aquesta pregunta que els ha posat en evidència, vostès aquí han mostrat, evidentment, el llautó. Això, en prenguin nota els qui insisteixen en la qüestió de la competència educativa, és una mostra del que ens espera en aquesta comunitat autònoma quan les escoles estiguin en les seves mans. Esperem que abans perdin les eleccions. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Vol fer ús de la paraula?

LA SRA CONSELLERA DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Maria Antònia Munar i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Això és el que vostè voldria, Sr. Pons, però nosaltres procurarem que no sigui així.

Com li he dit abans, executar els pressuposts és una responsabilitat del Govern, no de l'oposició. Nosaltres hem estat coherents amb aquesta política i d'acord amb els objectius educatius continguts al nostre programa actual i derivats de l'experiència del nou model educatiu, la Conselleria ha destinat la partida 13201 dels actuals pressuposts a l'adquisició de llibres de text però per als alumnes dels nostres centres escolars i d'acord amb unes instruccions que s'han publicat a tots els mitjans de comunicació i en funció dels criteris principals que li pas a detallar.

El Departament d'Educació te, com a tal, l'obligació de millorar la qualitat de l'ensenyament per a tothom incrementant els recursos, incrementant els materials i també els instruments didàctics per als centres escolars. Malgrat les necessitats d'algunes famílies, que poden trobar respostes puntuals a altres departaments, en el Ministeri, per exemple, o corporacions locals, creiem que la Conselleria de Cultura i Educació no s'ha de convertir en un òrgan d'acció social o de caritat sinó en una organització plenament educativa de gestió i de millora d'un sistema educatiu eficaç a tots els nivells socials.

En segon lloc, els llibres i el material adquirits pels centres escolars, gràcies a aquesta actuació de la Conselleria, tindrà una aplicació efectiva a cada aula i la seva conseqüència repercutirà directament en l'aprofitament didàctic de cada alumne i de cada família. Evidentment, l'existència de diccionaris, d'enciclopèdies, de llibres de consulta, mapes, etc., estalviarà l'adquisició personal d'alguns d'aquests recursos i rebaixarà, així, les despeses de totes i de cadascuna de les famílies. D'altra banda aquest material tindrà un aprofitament més general, més ampli i més integrat dins els programes escolars i de més durada i també amb una projecció social més forta.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera se li ha esgotat el temps.

LA SRA CONSELLERA DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Maria Antònia Munar i Riutort):

Bé, acabaré el punt, com a mínim.

La recomanació del material, a més a més, entra plenament en una tasca que és la nostra i una responsabilitat que també és la nostra que és la de l'ensenyament en català.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

1.3.-) PREGUNTA NÚM. 1607/91 PRESENTADA PEL DIPUTAT HONORABLE SR. MIQUEL PASCUAL I AMORÓS DEL GRUP PARLAMENTARI MIXT.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta següent que és la que formula el Diputat Sr. Pascual i Amorós sobre descomptes a la Fira Nàutica. Té la paraula el Diputat Sr. Pascual i Amorós.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Fa pocs dies, quan s'estava celebrant, vaig visitar la Fira Nàutica de Balears, que va tenir lloc aquí, a Palma, i vaig parlar amb una sèrie d'expositors que em varen comentar. . . , quan parles amb gent hi ha opinions de tota classe, però la direcció, diríem, d'aquí cap on anaven les coses era que la Fira va a la baixa, que la Fira va malament, que els expositors que hi havia allà havien reduït enguany respecte de l'any passat els metres quadrats d'exposició i que fins i tot n'hi va haver un que va comentar que pocs minuts abans que hi anàs el Sr. Cañellas, el President del Govern, supòs que amb el Conseller d'Indústria a inaugurar-la, havien col·locat davant l'esplanada de la porta unes barques, que supòs que va ésser ja al final, no sé si perquè donava una sensació de buit, però hi havia lloc.

Entre els expositors, no n'hi va haver un, sinó diversos que em varen dir que pareixia que no s'havien pogut cobrir els objectius perquè hi hagués els metres quadrats d'exposició suficient i que IFEBAL s'havia vist en la necessitat de fer descomptes a darrera hora.

Aquest remor és el que jo trasllat al Conseller d'Indústria com a pregunta que en forma escrita diu el següent: A la Fira Nàutica celebrada fa pocs dies corria l'insistent remor que a darrera hora es varen haver de fer descomptes perquè no s'havia omplert el recinte de la fira d'expositors. Té fonament aquest remor?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL CONSELLER ADJUNT A PRESIDÈNCIA (Francesc Gilet Girart):

Gràcies, Sr. President. Sr. Pascual, la seva pregunta és directa i entenc que mereix una resposta també directa i concreta.

La informació recaptada d'IFEBAL és la següent: no s'han ofert cap casta de descomptes a expositors de Balears Nàutica com a incentiu a participar en l'exposició.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula?

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

No, moltes gràcies.

1.4.-) PREGUNTA NÚM. R.G.E. 1393191, PRESENTADA PEL DIPUTAT HONORABLE SR. VALENTÍ VALENCIANO I LÓPEZ DEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA.

EL SR. PRESIDENT:

La pregunta següent és la que formula el Diputat Sr. Valenciano i López sobre el pla director sectorial d'equipaments comercials. Té la paraula el Diputat Sr. Valenciano i López.

EL SR. VALENCIANO I LÓPEZ:

Gràcies, Sr. President. Dia 27 d'abril del 1988, fa tres anys, aquest Parlament va aprovar per unanimitat una proposició no de llei en la qual s'instava el Govern, en un termini de sis mesos, a presentar els criteris generals d'un pla director sectorial per regular els equipaments comercials, és a dir, per regular les instal·lacions de grans equipaments comercials.

Han passat tres anys, no han passat sis mesos, han passat tres anys, és a dir, sis vegades el termini i encara l'esperam.

Això és una problemàtica que afecta el sector comercial i tot aquest fa pocs dies, concretament dia 28, ha expressat per unanimitat, tant els sindicats com la patronal, ha demanat públicament que el Govern faci aquesta ordenació i el nostre Grup vol saber en quina situació es troba aquest pla.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ I INDÚSTRIA (Cristòfol Triay i Humbert):

Sr. President, Sr. Valenciano. Jo desconec totalment si aquesta quantitat de mesos que vostè em diu és real, supòs que sí.

Jo l'única cosa que li puc dir és que la Conselleria de Comerç i Indústria no té definit exactament si el plantejament d'un pla d'equipaments comercials és la mesura més important per desenvolupar la problemàtica que té avui el tema de les grans superfícies i del petit comerç.

En aquests moments s'està en un procés d'elaboració amb els diversos ajuntaments més directament implicats com són l'Ajuntament de Palma i els de major població com és Manacor, Inca, Ciutadella, Maó i Eivissa i també amb les associacions, tant CAEB, AFEDECO com PIMEM, per decidir la possibilitat o no d'entrar en aquesta Cambra aquest pla.

Nosaltres entenem que, degut a no tenir competències per poder elaborar la llei de comerç no tenim prou decidit i no creiem prou convenient en aquests moments que el pla aquest d'equipaments sigui el més adient per regular el comerç.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula el Sr. Valenciano?

EL SR. VALENCIANO I LÓPEZ:

Gràcies Sr. President. Jo crec que ha quedat palès davant aquesta Cambra que dia 27 d'abril del 1988 vàrem tornar a aprovar un altre *recado a la madre superiora*, és a dir, una altra vegada una cosa que és important, que demana tot el sector, fins i tot fa pocs dies, tothom està d'acord que és necessari fer-ho i el Govern diu que no en sap res; però no és que no tenguí competències, Sr. Conseller; a veure si ens assabentam, tenen totes les competències per elaborar el pla director sectorial d'equipaments comercials.

Això no té res a veure amb la llei de comerç, i aquí on tenen competències no feim res. Jo crec que queda ben clar quina és la voluntat d'aquest govern en aquesta matèria, matèria de comerç molt important per a tots els comerciants, no fer res.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Vol fer ús de la paraula el Sr. Conseller?

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ I INDÚSTRIA (Cristòfol Triay i Humbert):

Molt breument. Dir únicament que difícilment jo puc fer-me responsable del passat. Jo li puc dir que en aquests moments l'única cosa que té clara la Conselleria és que està en un procés de recollida de dades dels diversos ajuntaments i de les diverses associacions empresarials i no he dit ni que sí ni que no al fet que aquest pla es presenti. Per tant, en el moment oportú es presentarà en aquesta Cambra. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

II.-) INTERPEL·LACIÓ NÚM. R.G.E. 1271/91 PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI MIXT.

EL SR. PRESIDENT:

Passam al punt següent de l'Ordre del Dia que és la Interpel·lació R.G.E. núm. 1271 presentada pel Grup Parlamentari MIXT relativa a política relacionada amb la producció, distribució i consum d'energia a les Illes Balears. Té la paraula el Sr. Pascual i Amorós.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. La interpel·lació del Grup Parlamentari MIXT, referent a producció, distribució i consum d'energia a les Illes Balears, es va presentar el mes de juliol, és a dir, ja estava pensat que se n'havia de presentar una perquè la polèmica ja ve des de fa temps, però hi va haver una avaria a la central de Sant Joan de Deu que va deixar a mitja Mallorca sense llum durant unes hores.

Immediatament vàrem presentar la proposició no de llei perquè vàrem considerar que això era un tema suficientment greu, suficientment important perquè es dugués a aquest Parlament. Jo he de dir que, així com l'actuació de l'anterior Conseller, com a Conseller d'Indústria, crec que va ésser negativa en aqueix aspecte, en el sentit de manifestar-se com a llucmajorer en

defensa de S'Estalella i oblidar-se que era el Conseller d'Indústria, i amb això no vull dir que estigui a favor de construir res a S'Estalella, però entenc que un conseller d'Indústria ha d'actuar en defensa de la generalitat de tots els habitants de les Illes Balears i no d'un sol municipi.

Idò, així com hi va haver una actitud negativa per part de la Conselleria, jo he de felicitar al Conseller Sr. Triay, perquè ha tengut contactes amb GESA i al mes de setembre surt als mitjans de comunicació que la seva Conselleria, el Govern, naturalment a través de la seva Conselleria, demana a la companyia subministradora que presenti alternatives a S'Estalella.

Bé, jo entenc que això és una passa endavant en el sentit que el problema energètic que tenim i, en concret el de l'energia elèctrica dins el conjunt del global, és molt greu, és molt important, s'ha de prendre una decisió de futur, no per a cinc anys, sinó per més llarg termini i que això requereix un procés de maduració molt important i que s'ha de fer molt aviat.

Entrant ja en matèria jo voldria fer notar que hem dit interpel·lació sobre producció, distribució i consum d'energia i no hem dit energia elèctrica, perquè el problema energètic s'ha de tractar conjuntament, i això es fa, començant per la Comunitat Econòmica Europea o pel Consell Mundial de l'Energia o per l'Estat espanyol que aquests dies ha entrat al Congrés de Diputats el nou Pla Energètic Nacional, PEN, que és un pla per a l'any 2000 i, per tant, aquí, a les Illes Balears, no podem plantejar el problema S'Estalella sí, S'Estalella no. Hem de plantejar el problema, què feim?, quina energia consumirem?, i quina classe d'energia?, què hem de fer per estalviar energia?, etc., etc., i dins el conjunt, s'ha de veure quina política hem de dur, si consumim més electricitat, si hem de fomentar el consum de gas natural, o de petroli, o de carbó, o del que sigui.

Estudiem una mica els grans trets del Pla Energètic Nacional que, dit sigui de passada, no l'hem pogut aconseguir, jo he tret les dades dels mitjans de comunicació, però sí sabem que a les Illes Balears els deixa bastant d'autonomia, igual que a les Illes Canàries, perquè el Pla Energètic Nacional més aviat és un pla per a la Península on preveu una sèrie d'inversions.

Aquesta autonomia, que pareix que ens ha de donar el Pla Energètic Nacional, jo entenc que l'hem de fer servir a la Comunitat Autònoma per decidir el nostre futur, el nostre model energètic.

Idò bé, el Pla Energètic Nacional preveu que per a l'any 2000 haurà un creixement del consum d'energia global que el situa en el 2'4%. Dins aquest creixement del 2'4% hi ha un increment superior del creixement en energia elèctrica, el 3'5%. Respecte del gas natural, que són les tres variables que emprarem, preveu passar d'un consum d'un 5% a un consum del 12%, tenint en compte que a la Comunitat Econòmica Europea el consum de gas natural és del 18% i que segons fonts de la OCDE a tot el món es consumeix un 37% de petroli i un 20 i busques per cent de gas natural.

Continuant amb el Pla Energètic, es preveuen uns 500 mil milions de pessetes d'inversió en instal·lacions per gas natural; respecte del nou equipament elèctric, preveu el Pla que la

partida més grossa de noves centrals ha de funcionar amb gas natural; la segona de les partides és importació d'electricitat de França i, per tant, es veu clar que la tendència del Pla Energètic Nacional és derivar a un consum d'energia que és més dependent de l'exterior, es baixen les nuclears, però aquesta dependència bàsicament s'augmenta en el gas.

Per què això? Molt senzill, el gas natural té una sèrie d'avantatges de tipus ecològic molt importants. En primer lloc, a títol anecdòtic, vull esmentar que el pla de descontaminació atmosfèric de la ciutat de Londres, que va tenir un gran èxit, va esser degut bàsicament a la substitució de les calefaccions que funcionaven amb fuel-oil i amb carbó per calefaccions de gas natural.

El gas natural no té partícules, cosa que sí tenen els combustibles sòlids i líquids, no té sulfurs, això vol dir que no hi ha perill de pluja àcida, té un baix contingut de diòxid de carbó, prop del 30%, i té evidentment contingut de metà; però, el conjunt que dona de metà i de diòxid de carbó fa que l'efecte hivernacle provocat pel gas natural sigui molt inferior a l'efecte que produeixen els combustibles sòlids i líquids. També té un altre avantatge que és que, si he dit que el consum mundial de carbó es del 37% i el consum de gas és el 20%, les reserves que hi ha en el món de gas, conegudes el 1990 són prop del 85% de les reserves conegudes de petroli, a part que sigui molt més net també té un altre avantatge que és que per a la combustió és un gas totalment versàtil que es pot fer servir en moltes aplicacions i, per tant, com dic, la Comunitat Econòmica Europea a través de la seva Carta de l'Energia i el Govern espanyol a través del Pla Energètic Nacional preveuen aquest increment del gas.

A les Illes Balears, com estam nosaltres? Les compararem amb Espanya. A les Illes Balears hi ha hagut un creixement del consum d'energia en els darrers 20 anys del 3'5% quan a Espanya ha estat del 1'9%. Concretament, quina és la distribució? La distribució és la següent: en energia elèctrica estam a tants per cent semblants, 16'9 a Balears, 17'5 a Espanya i a la Comunitat Econòmica Europea 17'1, estam més o manco a la mateixa altura.

Naturalment, també s'ha de dir una altra cosa, abans de continuar, això vol dir que nosaltres consumirem la mateixa energia per habitant d'aquí deu anys que ara? Per saber-ho hem d'arribar al final, però hem de tenir en compte que Espanya, com a promedi, està molt enfora encara del consum d'energia dels països més desenvolupats i, per tant, no és previsible, no és gens previsible que s'aturi el consum d'energia, que es mantinguin els nivells actuals.

Concretament Espanya consumeix 1'9 tones equivalents de petroli, Alemanya 4'4, o sigui més del doble. Per tant, s'ha de preveure un increment; per tant, el repte que tenim és el següent: nosaltres tenim unes instal·lacions d'energia elèctrica que en aquests moments signifiquen aproximadament 900 megavats de potència en tot el que té instal·lat GESA a totes les Illes Balears. Si nosaltres tenim una avaria a una màquina, a la més grossa, que és de 125, ens en queden 783. Avui, enguany, la punta ha estat prop de 560 megavats, això vol dir que depèn del creixement, però si agafam una taxa del 3'5% de creixement anual i comptam que Sant Joan de Deu s'ha de llevar del servei perquè té una xemeneia que no té l'altura corresponent, que és incorregible, que és una central que no reuneix les condicions,

s'ha de llevar aquesta energia, evidentment en set o vuit anys, concretament, amb l'increment del 3'5% anual, que és el mateix d'Espanya, l'any 2000 aquí, a les Illes Balears, pareix que amb les centrals actuals més tot el que s'hi pot posar dins, no es pot subministrar l'energia suficient.

Què feim? Què ha de fer el Govern? Jo deman disculpes al Sr. President perquè tal vegada m'he allargat una mica massa al principi i encara tenc qualque cosa a dir.

Com dic, amb un 3'5% anual la producció d'energia elèctrica a Balears no serà suficient, cal una nova central. L'increment dels darrers deu anys ha estat del 6'1%, dels darrers 5 anys el 7'8% i d'enguany respecte de l'any passat, les puntes, com he dit, ha estat del 6'5%. En conseqüència, és possible que nosaltres davallem i hi ha d'haver una política de foment de l'estalvi, després veurem com és aquesta política de foment de l'estalvi, però, està clar que en pocs anys és molt possible que no bastin les instal·lacions actuals i es plantegi la necessitat de fer-ne una nova.

Si nosaltres no volem fer-ne una nova, o per si en volem fer una nova jo he explicat els avantatges del gas; les fonts d'estalvi són dues coses: una és transformar tot el que sigui calefacció, que no sigui elèctric, i que sigui amb gas, aquesta és la partida més important, diríem, d'estalvi en energia; i llavors n'hi ha una segona, que és bastant utòpica per desgràcia, que són les energies alternatives. Les energies alternatives, a pesar que la companyia subministradora GESA té una divisió que estudia les energies alternatives, en aquest moment a les Illes Balears no hi ha més del 0'5% d'energia produïda a través d'energies alternatives.

Què hem de fer nosaltres aquí? El Govern balear i la societat, representada a través d'aquest Parlament, ha de prendre una sèrie de decisions: En primer lloc, si hi ha d'haver nova central o no hi ha d'haver nova central, si hem de dur gas o no hem de dur gas. L'inconvenient de dur gas només és un, que per dur gas necessitam un punt de descàrrega per metaners. Tot això ha d'esser una decisió a llarg termini, no a cinc anys ni a deu, sinó a més, i ha d'esser producte d'una participació ciutadana molt important.

Pregunta a l'Executiu: té previst fer un procés de participació ciutadana per prendre aquestes decisions? En segon lloc, en matèria d'estalvi, què pensa fer?, perquè, evidentment, si qualcú ha de fomentar l'estalvi és el Govern.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, li prec que vagi acabant, que té el temps esgotat.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sí, Sr. President, ja acabo. En tercer lloc, tot això que té previst el Govern respecte del model energètic del futur de les Illes Balears i les instal·lacions i obres necessàries per dur-lo a terme.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula en representació del Govern el Sr. Triay.

EL CONSELLER DE COMERÇ I INDÚSTRIA (Cristòfol Triay i Humbert):

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. La interpel·lació feta pel Sr. Miquel Pascual al Govern sobre el tema energètic, crec que s'ha circumscriu al tema de l'electricitat, jo crec que el tema és bastant més ampli i per tant el Govern, en primer lloc voldria deixar constància d'una cosa: hem de parlar primer del tema de competències, ens agradi o no, l'article 149 de la Constitució reserva a l'Estat el règim exclusiu del tema energètic i, per tant, la interpel·lació té les seves matisacions quant que d'aquest Govern depèn el tema de la producció i distribució d'energia.

Dit això, i entrant un poc en el tema del PEN, a nivell nacional, que bàsicament -ell no ho ha dit- es completa en tres grans dimensions, com són: una la moratòria nuclear fins a l'any 2000, és un tema que no ens afecta; un altre tema és el perllongament en el temps de les centrals elèctriques, per tant, considera el tema de les centrals elèctriques com un tema vàlid en aquests moments i, evidentment, l'altre va esser l'anunci fet pel Ministre Aranzadi de l'augment cada vegada més del gas natural per no esser tant dependents únicament d'un sistema d'energia.

Estaríem bastant d'acord amb el plantejament general que ha fet vostè quant a les possibilitats que en aqueix moment necessiten les Illes, però voldria fer una matisació i és que aquest Govern no ha dit en cap moment que es faci necessària una nova central, això ho ha dit vostè.

Nosaltres en aquests moments entenem, i així ho vàrem fer saber a GESA, que havíem de fugir d'aquesta possibilitat de central sí, central no; entenem que hi ha altres possibilitats i per tant, com ha dit molt bé vostè, la proposta concreta de la Conselleria va esser donar un termini de sis mesos perquè es presentessin projectes alternatius, a esser possible la instal·lació d'una central elèctrica sense parlar ni tan sols de situació.

El tema de l'energia a les Illes cal plantejar-lo no tan sols amb el tema elèctric sinó amb tot el que comporta el tema de CAMPSA, el tema de REPSOL, etc., que, com sap, a diverses illes, concretament a Menorca el tema de la central elèctrica està pràcticament decidit quant a ampliació perquè es va donar una llicència per part de l'Ajuntament de Maó per a la seva ampliació, a Eivissa hi ha una llicència també donada per a l'ampliació de la central d'Eivissa i queda, per tant, el tema de Mallorca pendent d'aquest estudi que pugui presentar.

Quant al tema de CAMPSA, com vostès saben, aquests darrers anys s'ha arribat a un acord que, en definitiva, pràcticament un tant per cent molt elevat passa a esser als dipòsits de Son Banya a través dels conductes que hi van des del port; i queda pendent a Eivissa i a Menorca la problemàtica a resoldre d'aquests dos temes.

Si ens hem de cenyir bàsicament al que pensa el Govern sobre el futur energètic els propers deu anys he de dir que les Conselleries d'Economia i Hisenda i d'Indústria i Comerç tenen perfilat un avantprojecte d'un pla energètic per a aquestes illes cosa que envers un diagnòstic inicial planteja els grans temes següents: en primer lloc el tema del basament elèctric, en segon lloc l'ampliació de l'oferta de gas, energies renovables, mesures d'estalvi energètic i també el tema de l'estalvi en el sector del transport.

Aquests quatre grans temes, que anunciï avui aquí, són temes prou importants per fugir de polítiques partidistes, i crec que en la mesura del possible haurien d'esser consensuades amb la resta dels grups presents en aqueixa Cambra. Té interès, per tant, el Govern, de presentar en un procés aproximat de vuit a dotze mesos un pla energètic per a aquestes illes, pla que, com he dit abans, ens agradaria, en la mesura del possible, que fos consensuat amb la resta de grups polítics presents en aqueixa Cambra.

Per tant, com he dit abans, el tema és prou important. A la pregunta que vostè ha fet de la participació ciutadana jo crec que és un tema que pot venir més endavant, pot venir després, una vegada es tinguin les mesures inicials preses des d'aqueixa Cambra i, per tant, jo crec, com solem dir a vegades, encara que tard, crec que és important que arribi.

La proposta concreta del Govern és la de presentar dins aquests propers vuit, dotze mesos un pla energètic per a aquestes illes amb col·laboració a esser possible de la resta dels grups parlamentaris. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Per fixar la posició del Grup Parlamentari PSM i EEM té la paraula el Sr. Serra i Busquets.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc el Grup Parlamentari PSM, Nacionalistes de Mallorca, i EEM vol considerar molt oportuna aquesta interpel·lació perquè és un dels temes que, evidentment, ens preocupen més i, en conseqüència, és un d'aquests temes que necessiten no només participació ciutadana sinó un ampli debat social i polític amb preses de posició clares, estudis tècnics acurats, però al mateix temps necessita sobretot de dues coses que per a nosaltres són clares: una és prendre accions concretes en el terreny de l'energia, accions concretes i puntuals; i un segon tema és no caure en demagògies i sobretot no caure en postures de dependència de grans empreses que dirigeixen el sector i que a vegades dóna la impressió que distints polítics quan surten en públic a parlar d'aquest tema són tremendament dependents d'aquestes empreses, no és el cas del Conseller d'Indústria però sí que altres persones de les Administracions públiques d'aquestes illes parlant del tema energètic pareix que anaven al dictat d'algunes altes autoritats.

Ho diem perquè aquest tema no és un tema simple, és complex, i nosaltres evidentment estàvem treballant amb les qüestions com puguin esser totes les recomanacions del Consell d'Europa que veig que el Conseller coneix en alguna òrbita, però n'hi ha d'altres que per ventura no les coneix; ens referim al tema d'indústria, al tema d'agricultura, al tema d'habitatge, d'oficines, de transports, d'informació i educació, investigació, ens referim també als que el Sr. Pascual ha fet referència, el tema de l'estalvi en les calefaccions, diguem tant industrials, d'oficines, com individuals a les cases. És a dir, que hi ha tot un context de recomanacions del Consell d'Europa, des de l'any 1974 fins a l'actualitat pràcticament, que són qüestions que tant el Govern de l'Estat com el Govern de Balears com les empreses del sector no estan complint almenys amb precisió i, en canvi, a vegades en declaracions públiques sí que les tenen en compte.

Nosaltres també treballam amb una òptica elemental i és el que ha fet o preveu Estats Units i el Japó en aquest tema, ja que estam parlant des d'una òrbita occidental, bo és saber una mica com es mouen els poderosos i en conseqüència com veuen el projecte.

Estats Units, l'any 1986 va estalviar el 29% de l'energia, l'any 1986. El Japó, entre el 1973 i el 1987 estalvia el 34%; són xifres que un diu, bé, ens situam i en conseqüència mirem d'actuar.

El Consell d'Europa parla de l'objectiu del 15% d'estalvi a partir de mesures com les que hem comentat a habitatge, indústria, agricultura, oficines, transport, a les cases, a l'educació, etc., etc.; parla d'una xifra del 15% i qualche estudi o qualche experiència que s'ha fet a partir, per exemple, de legislacions o de decrets com el de Navarra, Aragó i País Valencià, ens dur a veure que certament, entre el 10 i el 25% sí que són unes xifres de possible estalvi que es poden generar.

Per tant, ben arribada sigui la proposta d'avantprojecte de pla energètic de les Illes Balears, jo desitjaria que vengués aviat a aquest Parlament, per poder-la debatre política i socialment. Crec que serà molt important però simultàniament cal prendre postures, posicions, fer decrets, organismes d'assessorament, organismes tècnics, organismes de participació ciutadana i, en definitiva, cal prendre mesures concretes i puntuals de tipus estratègic.

El Pla Energètic Nacional, el PEN, parla de gas, d'ecologia i d'estalvi, però ho fa com a tres coses complementàries i com a tres coses prioritàries, mai no es parla d'estalvi o d'energies alternatives com una cosa secundària, que és precisament el que fa GESA quan ens parla de campanyes o quan ens parla d'alternatives o el que fan certs responsables de les Administracions públiques quan parlen de situacions, després parlen del futur, del consum que tenim i, llavors, darrera, darrera, ens surt el tema de l'estalvi i de les energies alternatives; no, no és per aquí, el tema és estratègic i és de prioritat, fins i tot a partir del disseny del PEN, que ja veurem després si es concreta o no es concreta amb posterioritat.

Per tant, nosaltres som partidaris d'actuacions ràpides, contundents, a partir de principis que s'han de tenir apriorísticament i, per a nosaltres, els principis són aquests mateixos que al món occidental estan dissenyats: estalvi, gas i criteris ecològics; és a dir, que són qüestions molt simples i que s'han de dur amb radicalitat, i precisament el Sr. Pascual ho ha apuntat. El PEN obeeix un criteri peninsular, un criteri continental, és obvi, però aquest PEN, que té aquests criteris d'estalvi de gas i d'ecologia amb un criteri continental, òbviament, des del punt de vista de l'espai insular, de la fragilitat insular, és més que indubtable que s'ha de radicalitzar perquè si no es radicalitza ja m'explicarà qualcú com es pot, de qualche manera, aplicar amb un mínim criteri de, simplement, supervivència d'un petit espai fràgil que és una illa i no parlem ja de Formentera, Eivissa o Menorca, més petites encara que Mallorca.

En conseqüència, a nosaltres ens pareix que el que cal són actuacions ràpides.

EL SR. PRESIDENT:

Li prec que vagi acabant, Sr. Diputat.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Al tema de la contaminació, Sr. Conseller d'Indústria, nosaltres sempre hem pensat que vostès han anat a remolc de les circumstàncies. A nosaltres ens pareix que vostès no han actuat, no ho han fet ni a Maó ni a Sant Joan de Deu, és a dir, que és un cas en què també, per ventura, caldria actuar; qualsevol dia es pot anar al Port de Maó o a Sant Joan de Deu a veure-ho des de l'aeroport o des d'allà on vulgui i veuran perfectament la contaminació.

Per tant, nosaltres som partidaris d'unes actuacions molt ràpides, molt concretes i, evidentment, recolliríem amb molt encert aquest debat en profunditat de l'avantprojecte de pla energètic. Per tant, a la moció, si que nosaltres suggerirem idees, ja les suggerim, i per ventura l'esmenarem, i són actuacions concretes ja per endavant i no com a fets consumats. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA té la paraula el Sr. Valenciano i López.

EL SR. VALENCIANO I LÓPEZ:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Sr. Conseller, jo crec que té tota la raó quan diu que aquí podríem parlar de moltes coses: d'energia elèctrica, de gas, de gas ciutat, de gas butà, d'emplaçaments de plantes de distribució de gas butà, de fuel-oil, de la política d'energia també de la pròpia Conselleria en el seus capítols sis i set, del que han fet i de molts altres temes, del PEN, però realment aquest Parlament, si vol està connectar amb la realitat social, amb els problemes d'aquestes illes, en aquest moment la problemàtica passa per un problema concret i és el tema d'energia elèctrica i, com saben els diputats, el consum d'aquesta energia elèctrica, no només a les nostres illes, sinó arreu de tot el món, aquest increment de consum és una constant.

A les Balears, concretament, hem tengut unes taxes de creixement, aquí ja s'ha dit anteriorment que estan per damunt del promedi europeu però, a pesar de tot, a pesar que aquestes taxes de creixement estiguin per damunt del promedi europeu el volum de consum no hi està i anam una mica per sota.

Estam, Srs. Diputats, davant un problema que no és un problema nou, és un problema que coneixem i, quines dades tenim? Nosaltres coneixem tots els valors dels increments així com han anat venint i en aquest moment, en el dia d'avui, si es vol el 1992, no hi ha problema d'energia elèctrica el 1992; el 1992 consumim una quantitat que produïm. Quin és el problema? El problema és que si continuam amb el mateix ritme de creixement, les centrals que tenim ens queden petites. Fins ara hem tengut un ritme de creixement d'un 7% i si continua aquest ritme de creixement i, si tenim en compte que d'aquí a dos anys s'ha de tancar Sant Joan de Deu, a pesar que s'obri Es Morterar II, d'aquí a tres anys continuant amb aquest ritme ja estarem en una situació irreversible; és a dir, que la demanda de consum serà menor que la producció.

Per tant, la situació al meu entendre, Srs. Diputats, queda perfectament dibuixada i està perfectament delimitada, tot depèn de la societat que nosaltres vulguem per al nostre futur.

Si hi ha qualcú que vulgui un creixement zero el que ha de fer és no fer res, i ja ho tenim solucionat, no ens movem i ja està, cap decisió, ho ignoram, no hi ha cap problema d'energia elèctrica. En canvi, si volem que hi hagi un creixement moderat d'un 3 o 4%, o un creixement d'un 7% seran aquestes institucions, serà aquest Parlament qui haurà de decidir quines pautes són les que s'han de seguir.

Perquè, Srs. Diputats, el model energètic que volem per a les nostres illes no és un model energètic per si mateix, nosaltres no produïm energia per produir energia, això anirà en conseqüència de què? Anirà en conseqüència del model socio-econòmic que nosaltres vulguem per a les nostres illes de cara al nostre futur. I, on està definit aquest model socio-econòmic?, on hauria d'estar definit? Per què no hi està? Hauria d'estar definit precisament, i tots els diputats ja saben la resposta, a les directrius d'ordenació territorial, i com que no tenim directrius d'ordenació territorial no tenim cap model de futur, i com que no tenim cap model de futur no sabem cap on anam.

Per tant, Sr. Conseller, jo li voldria demanar a vostè, quin estudi ha encarregat a GESA?, perquè ara resultarà -que una empresa ha de decidir, haurà de preveure els seus càlculs energètics, bé, el sector turístic, per exemple, haurà de créixer aquest tant per cent, i en funció d'aquest tant per cent, jo he de calcular quin càlcul energètic he de fer de cara al futur, i això, Srs. Diputats, m'agradaria que quedàs clar que no és precisament una empresa la que ha de definir aquest model socio-econòmic sinó que és precisament aquest Parlament.

Han rectificat, el Conseller ho ha dit des d'aquesta tribuna, han rectificat, encara que tard, són les seves paraules. És important que arribi, efectivament;estic d'acord amb vostès, és important que arribi aquest pla director sectorial a aquest Parlament.

Però, a més a més, Srs. Diputats, a mi m'agradaria plantejar una altra reflexió, des d'aquest Parlament moltes vegades s'han demanat indústries alternatives, tothom està d'acord que hi ha d'haver parcs tecnològics, que hi ha d'haver altres tipus d'indústries, però, atenció, Srs. Diputats, aquests tipus d'indústries són unes indústries que tenen un alt consum energètic, i això ho hem de tenir en compte quan definim aquest model, són unes indústries que tenen un alt valor afegit i un alt consum energètic, i ho hem de tenir en compte quan definim el nostre futur perquè si no seríem irresponsables, i ho seríem tots.

En aquest sentit el nostre grup, com supòs que saben tots vostès, ha ofert un pacte de col·laboració en distints temes que són temes importants per a la nostra comunitat i en aquest sentit el nostre grup està obert a estudiar solucions, a col·laborar i a participar responsablement en la presa d'aquestes decisions.

En aquests moments, Srs. Diputats la iniciativa és del Govern, li toca al Govern moure les peces, presentar aquest pla director sectorial d'ubicació de les plantes productores d'energia, perquè ja ho ha dit ben clar el Conseller, no tenim competències en energia, sí tenim competències per dir on han d'estar situades i

en aquest pla, de segur, hi col·laborarem, l'estudiarem detingudament tal com varem fer amb el pla de residus sòlids urbans. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup PP-UM, té la paraula el Sr. González i Ortea.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. Yo tengo la impresión de que este debate, y en esta estoy de acuerdo con el Sr. Serra, es un debate sumamente interesante y que habría que traer a este Parlamento. En ese sentido felicito al Sr. Pascual por haber suscitado la cuestión. Lo que pasa es que, a la vez, después de haber escuchado al Conseller de Industria, me da la impresión de que este debate hubiera sido notablemente mejor que lo hubiéramos tenido, sin duda habrá oportunidad de hacerlo, dentro de unos meses.

Parece que esta extraordinariamente condicionado por las dos cuestiones que el Conseller cita: la primera, el plazo de seis meses dado a GESA para presentar alternativas para la ampliación o eventual nueva construcción de otra central eléctrica u otro sistema de ampliación de la producción de energía, y el segundo tema, el anteproyecto que nos anuncia también, que esta en este momento en fase de redacción, de un plan energético para las Islas.

En cuanto al primer tema me parece muy razonable que se haya dado ese plazo a GESA, me parece también extraordinariamente conveniente que GESA pase a estudiar otras alternativas. En este Parlamento tuvimos ocasión de recibir cuando se estudiaba, en la legislatura anterior, la Ley de Espacios Naturales, una comunicación de GESA en la que se nos explicaba la situación energética, concretamente de Mallorca y en la que se nos señalaba como prácticamente única posibilidad razonable y económica en sentido

general la de la ubicación de una central eléctrica nueva en S'Estalella; se justificaba eso fundamentalmente en dos razones: una, la necesidad de que esa central eléctrica en sí misma se construyera, dado el previsible y constante aumento de la demanda eléctrica en las Islas, que cifraban creo que en el 6%, dado que ha sido así en los últimos años, o en torno al 6%, y la insuficiencia, claro, de las instalaciones actuales; y la segunda, en que la instalación de esa central eléctrica, que ya se daba por hecho que tendría que funcionar con carbón, dada la situación del mercado internacional, tanto de producción de carbón como de transporte del mismo, recomendaba o aconsejaba encontrar una ubicación adecuada para construir un puerto que permitiera la descarga de grandes barcos procedentes de lejanos países con cargas mayores de 100.000 Tm.

Como consecuencia de eso y buscando un sitio en la costa que a la vez cumpliera con los requisitos necesarios en la central, como por ejemplo una gran cantidad de agua para refrigeración, se encontraba que la única ubicación posible en Mallorca parecía, de acuerdo con esta comunicación, insisto, de GESA que tuvo entrada en el Parlamento, en S'Estalella.

La verdad es que ya entonces los ponentes y después la comisión que estudió la Ley de Espacios Naturales consideró que quizá habría otras alternativas, otras alternativas tanto desde

el punto de vista puramente energético, es decir, de construir otro tipo de cosas o de producir energía de otra manera, como de, incluso en la posibilidad de que se construyera esa central eléctrica, el abastecimiento de carbón no necesariamente se hiciera por medio de esos grandes barcos porque se consideraba que quizá las condiciones de Mallorca, tanta de su desarrollo económico como de sus propias condiciones ecológicas y paisagísticas justificaban, o podían justificar el que aquí se trajera el carbón con barcos mas pequeños, aunque eso supusiera un aumento de los costes de la tonelada de carbón descargado y en definitiva del quilovatio de electricidad producido.

Por consiguiente, en función de esas consideraciones, ya se pensó que quizá el estudio de GESA debía de ampliarse, diversificarse y debía de profundizarse en él; en eso estuvimos de acuerdo todos los grupos, sorprende que ahora alguno se sorprenda a su vez o pregunte a la Conselleria por qué ha pedido ampliación en cuanto a los estudios de GESA. Hasta ahora GESA no nos ha presentada mas que esa alternativa, y todos estuvimos de acuerdo en que esa era una alternativa insuficiente, o por lo menos, que necesitábamos alguna mas.

Por consiguiente, en cuanto al tema de ese plazo dada por la Conselleria, nosotros quedamos expectantes de ver cual es el resultado de los estudios de esa empresa, que además parece lo lógico que es la más adecuada para hacerlo.

En cuanto al plan energético balear, en su conjunto, nos parece una gran idea y, claro, eso va unido a toda una serie de consideraciones; en estos momentos se está estudiando un plan de la oferta turística, todavía ayer a contestación de una pregunta el Conseller de Ordenación del Territorio insistía en el tema, se redactan efectivamente las directrices de ordenación del territorio y se esta construyendo, en definitiva, un modelo territorial y un modelo de actividad económica futura de las Islas que condiciona enormemente las necesidades energéticas de las mismas. Que ese trabajo, en conjunto, nos arroje luz, mucha mas luz sobre el tema, es por lo que me refería al principio que quizá este debate será mas interesante en los próximos meses pero, de todas maneras, si el Sr. Pascual piensa presentar alguna moción, con mucho gusto continuaremos debatiendo sobre él. Nada más, muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula per al torn de rèplica el Sr. Pascual.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Sr. Conseller, vostè ha dit aquí que no tenim competències en matèria d'energia i després ha dit que hem de fer el pla energètic; jo pens i el felicito per l'anunci que ens ha fet, que el més important d'aquest debat avui aquí és l'anunci que vostè ha fet que en vuit o dotze mesos tendrem un pla energètic a discutir. Amb el que no puc estar d'acord és en el tema de les competències, ja sé que l'Estatut no en parla de competències, però la Constitució tampoc no la reserva a l'Estat, la Constitució, l'única cosa que diu és que sí serà de l'Estat l'autorització d'instal·lacions elèctriques si l'aprofitament afecta una altra comunitat autònoma, cosa que no

és el nostre cas, o si l'energia és transportada fora del seu àmbit territorial, tampoc no és el nostre cas.

Per consegüent, si s'aprova la reforma de l'Estatut que va aprovar aquest Parlament tendrem competència exclusiva possiblement en matèria energètica i podrem fer tots els plans energètics que vulguem. Clar, com que ho va aprovar aquest Parlament i suposam que el Partit Popular li donarà suport a Madrid, doncs, aprovarem la reforma de l'Estatut.

En qualsevol cas, encara que no tinguem competències, vostè ha anunciat que durà el pla energètic i, repetesc, el felicit, i així que tenim competències en matèria urbanística, i jo em sum, perquè ja ho tenia pensat per a la moció, al que diu el Sr Valentí Valenciano, que aquest pla energètic que promourà uns objectius s'ha de traduir en un pla territorial, en un pla director sectorial on s'ubiquin les obres i instal·lacions que ha de servir, diríem per a la producció i distribució d'energia.

En una cosa sí li vull replicar, Sr. Conseller. Vostè ha dit que jo he dit que crec que s'ha de fer una nova central, i vostè diu que no sap si és necessària, que no ho sap o que no ho creu necessari, bé, que no ho sap. Jo el que li he dit es el següent: si es creix el 3'5% anual que és igual que el creixement del conjunt previst al pla energètic a nivell estatal, l'any 2000 serà necessària una nova central elèctrica; i ara hi afegiré una altra cosa i llavors ho enllaçaré amb una cosa que ha dit el Sr. Valenciano; els darrers cinc anys amb un govern que és el mateix d'ara, encara que vostè sigui nou, s'ha crescut el 7'9% i enguany s'ha crescut en demanda d'energia punta el 6'5% el 1991 respecte del 1990, o sigui, que si comptam del 1990 al 2000 ja tenim el 6'5%. Amb aqueixes condicions no necessitem una nova central, no necessitaríem una nova central el 2000, la necessitaríem abans.

Remei a això. Aquí no hi un model, diríem, o sigui, el creixement de l'energia que consumim es deriva del model territorial, com molt bé ha dit el Sr. Valenciano. Si continuam fent urbanitzacions, si continuam fent que hi hagi molts més hotels, continuant creixent desafortadament, no necessitem una nova central l'any 2000, la necessitem d'aquí a dos anys; i això és la responsabilitat d'aquest govern, de definir el model territorial i a posta jo m'alegro molt de les paraules del Sr. González i Ortea, que ha dit que s'estan redactant les directrius, malauradament ahir el Conseller d'Ordenació del Territori, a una pregunta, em va contestar que quan pogués les presentaria, no em va voler donar una data, vostè sí ha donat de vuit a dotze mesos. Jo em tem que haurem de fer el pla energètic sense les directrius d'Ordenació Territorial, i esper equivocar-me i també esper que el pla director de l'oferta turística, que també ajudarà a definir aquest model territorial es tregui aviat a informació pública i sigui el suficientment ponderat i que aturi una mica el creixement d'aquests darrers anys.

Ara una altra cosa li vull dir. Vostè m'ha dit que jo només he parlat d'electricitat, i jo he parlat més de gas que d'electricitat, i he parlat més de gas que d'electricitat perquè el més important que ha de definir aquest pla energètic en la meua opinió és si hem de tenir gas natural o no hem de tenir gas natural; això és el gran dilema que ha de plantejar aquest pla energètic, estic parlant de totes les Illes, naturalment, tal vegada, a Menorca, Eivissa i Formentera és més difícil perquè la inversió seria molt més forta per habitant, no? No ho sé, s'ha d'estudiar, en

qualsevol cas s'ha d'estudiar; però a Mallorca, jo li dic una cosa, en la meua opinió, si hi ha un punt de descàrrega que sigui acceptat per la nostra societat nosaltres hem de dur gas natural a Mallorca, perquè té massa avantatges.

Miri el rendiment de producció d'electricitat, a l'any 1990 es varen gastar 650.000 Tm. d'energia en forma de carbó i fuel-oil per produir electricitat. Aqueixes 650.000 Tm. d'equivalents de petroli es varen transformar en 211.000 d'electricitat, rendiment 32%. Si nosaltres substituïm totes les calefaccions, tot el que són forns i tot això, electricitat per gas, ens estalviem moltíssima d'energia.

Em pareix que m'he allargat molt més. Només em queda, efectivament, tornar felicitar el Conseller per l'anunci que ha fet del pla energètic. Es possible que duguem alguna moció però serà una moció que reconeixerà aquest anunci fet pel Conseller, que és positiu, i pensam que sí, que aquest pla energètic s'ha de traduir després en un pla director sectorial, però això ja ho veurem a la moció d'aquí a quinze dies.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat.

III.1.-) PROPOSICIÓ NO DE LLEI RG.E. NÚM. 1222191, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI PSM I EEM, RELATIVA A PROCÉS DE NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA A CORREUS, TELÈGRAFS I CAIXA POSTAL.

EL SR PRESIDENT:

Passam al següent punt de l'Ordre del Dia que és la Proposició no de Llei RG.E. núm. 1222/91 presentada pel Grup Parlamentari PSM i EEM relativa al procés de normalització lingüística a Correus, Telègrafs i Caixa Postal. Té la paraula pel grup proposant el Diputat Sr. López i Casasnovas.

EL SR LÓPEZ I CASASNOVAS.

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats, ahir va quedar clar quin era el grau de preocupació d'aquesta Cambra respecte de la idoneïtat de l'organització territorial d'un servei públic, el de Correus i Telègrafs. No importava gaire als Srs. i Sres. Diputats i Diputades, semblava, que les Illes Balears formessin part d'una zona balear-levantina, encara que açò comportava una dificultat afegida, i no poca, al procés d'adequació d'un servei públic a les lleis de l'Estat, perquè lleis d'Estat són les de Mesures de reforma de la funció pública i, dins l'àmbit territorial de les Illes Balears és una llei emanada d'aquest Parlament i, per tant, una llei d'Estat la Llei de Normalització Lingüística aprovada el dia 29 d'abril del 1986.

Jo voldria refrescar una mica una memòria que potser oblidam massa sovint, l'any 1977 es reformà l'article 730 d'una Ordre de 21 de febrer del 1961 que considerava la llengua catalana com a llenguatge secret, i per tant, sotmès a traducció, la qual cosa va suposar la regularització de l'ús del català en la tramesa de telegrams a l'Estat espanyol. L'any 1977 vàrem poder començar a emetre telegrams en la nostra llengua. Fins el 1984 hi havia un impediment a la tramesa de telegrams escrits a l'estranger dins l'Estat espanyol, i aquest entrebanc, l'octubre de

l'any 1984 va esser vençut, i la Unió Internacional de Telecomunicacions va obrir el llistat de llengües admeses a la nostra llengua catalana.

En aquestes mateixes dates comencen els contactes, el 1984, de la comissió lingüística de la "Crida a la Solidaritat", contactes amb la Direcció Provincial de Comunicacions de Barcelona, dins un procés endegat per aquesta organització per a la normalització lingüística a tots els àmbits de la societat. Vull recordar que un senador, senador independent dins el Grup Socialista, Francesc Ferrer i Gironés, dur a terme iniciatives encaminades a aplicar l'article 19.1 de la Llei de Mesures de Reforma de la Funció Pública que recull l'obligatorietat de totes les administracions de preveure que al procés de selecció de funcionaris es valorarà la deguda capacitació per cobrir llocs dins comunitats autònomes de dues llengües oficials el coneixement d'aquestes dues llengües.

Aquestes accions es concreten, es concentren dia 30 de maig del 1987 en un recurs contra les oposicions per al personal de Correus en l'escala de classificació i repartiment per part del senador, precisament, Sr. Ferrer; encara està pendent de sentència, de l'any 1987 ençà.

No m'allargaré amb aquesta relació gairebé ja històrica, encara que d'història recent perquè vull analitzar la situació actual en què es troba aquest servei públic. És cert que dins els funcionaris d'aquest servei hi ha una massa social, en la seva gran majoria o en una part important, castellano-parlant per raó de procedència i per raó de mobilitat laboral. Precisament, si ahir, el Parlament de les Illes Balears hagués instat l'Administració central a organitzar territorialment l'Estat espanyol en aquest sector, en aquest servei, en un àrea lingüísticament pròpia probablement aquests entrebancs s'haurien pogut anar pal·liant però, insistirem, la direcció continuarà jerarquitzada, la inexistència d'un pla de normalització lingüística dins aquest sector a les Illes Balears és palès, és evident, i a efectes pràctics, i en podem posar múltiples exemples, el castellà és, de fet, l'única llengua oficial i general dins aquest servei, malgrat que, cal reconèixer, determinades oficines, com la mateixa central de Palma o la de Maó han fet passes de retolació bilingüe; encara hi queden moltíssims elements a normalitzar com impresos, tampons, segells, etc.

També ens hauríem de referir a la publicitat i a la difusió d'aquests serveis, tant de Correus i Telègrafs com de la Caixa Postal; vull insistir en la necessitat de normalitzar la toponímia a les guies dels codis postals, a les tarifes, als serveis bancaris.

Un altre aspecte fonamental és la formació. Classes de català per als funcionaris, açò s'està fent ja des del període 1987- 1988, 1988-1989, fins al 1990 dins l'àmbit del Principat de Catalunya; aquí, que nosaltres sapiguem no s'ha fet un pla massiu i ben estructurat en aquest sentit.

En definitiva, ens trobam amb una situació que exigeix, per llei, no per caprici, l'actuació del Govern de les Illes Balears de cara a l'Administració central de l'Estat. Cal recordar la disposició addicional primera de la Llei de Normalització Lingüística que obliga el Govern Balear a promoure, d'acord amb els òrgans competents, la normalització de l'ús de la llengua catalana a l'Administració perifèrica de l'Estat entre d'altres i també cal

recordar que hi havia uns terminis, en aquest cas de tres anys, que s'han vist àmpliament superats perquè som ja, com vostès saben al mes d'octubre del 1991 i la llei es va aprovar dia 29 d'abril del 1986.

S'han superat, idò, amb escreix, aquests terminis, i nosaltres coneixem a través de la Comissió parlamentària de Cultura quines feines s'han fet en aquest sentit des dels grups de l'oposició, també les rèpliques o les excuses que han donat des de l'Executiu, des d'aquest govern per dir que no era només, no es perdia només d'una banda sinó que perquè la cosa funcionàs hi havia d'haver correlació, hi havia d'haver resposta per part de l'Administració central de l'Estat en matèria de l'òrgan de Correus.

Jo, en definitiva, podria retreure també informacions que contrastessin el que està succeint al Principat de Catalunya en aquest moment i el que està succeint aquí, però no ho faré, voldria escoltar la rèplica. Em sap greu que per part del Govern, en principi no hi hagi gaire atenció en aquest lema, a la vista de com estan els escons, crec que no és una qüestió que hagi d'afectar la Conselleria de Cultura, que quedi clar que el processos de normalització lingüística afecten el Govern en ple, totes les institucions com a tals, i haurien de viure una osmosi permanent totes les conselleries, totes les institucions amb aquest tema i així ho diu, precisament, la mateixa propaganda institucional que des del Govern s'ha fet dins la campanya de normalització lingüística.

Tenc por que no hi hagi, idò, una estafa, se'ns diu que tenim uns drets lingüístics com a ciutadans d'aquestes illes, però quan els anam a exercir i els volem veure aplicats la cosa falla. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. A aquesta Proposició no de Llei s'ha presentat una esmena que és la núm. 1585 per part del Grup Parlamentari MIXT. Per defensar l'esmena té la paraula el Diputat Sr. Vidal i Juan.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Molt Hble. Sr. President, Hbles. Sres. i Srs. Diputats. Molt breument, quasi hagués pogut intervenir des de l'escó però és que he de confessar que li vaig agafant un poc de gust a la meva forçosa adscripció a l'escola peripatètica, però crec que val més desfogar-se aquí que no com els altres practicants que ho fan, tal vegada per similitud, a la Sala de Passos Perduts.

Per tant, jo no perd el temps amb això i sí crec que hem d'entrar a considerar aquesta proposició no de llei del Grup Parlamentari PSM i EEM perquè, amb el mateix ànim que vàrem tenir ahir de voler-li donar suport perquè creim que té un fons que és digne d'aquest suport, del nostre i de tota la Cambra, però no obstant en la manera de presentar-lo, de vegades, no hi ha més remei que defensar unes idees o, millor dit, una manera de fer les coses que, al final, de cap manera no canvia el sentit i sobretot pretén que tenguí eficàcia aquesta proposició no de llei.

No entrarem massa en les consideracions o en l'exposició per justificar la presentació, no entrarem a si s'està incomplint la Llei de Normalització Lingüística a les Illes Balears, no tal vegada perquè no sigui així, però no hi entrarem, com tampoc

que s'estiguin incomplint articles de la Llei de Mesures de Reforma de la Funció Pública. El motiu pel quallí volem donar suport és que creim que la llengua catalana a l'Administració postal a les Illes Balears es troba en un estat de palesa inferioritat.

En base a això, i entenent que on diuen i on recomanen sobre la normalització lingüística dels serveis postals a través de la qual ambdues administracions es comprometin quant als contactes que suggereixen amb l'organisme autònom de Correus i Telègrafs, es refereixen naturalment a la nostra comunitat, perquè això ja és obvi que és així, nosaltres, com deim a la nostra esmena proposam la substitució als apartats 1, 2 i 3 d'allà on diu catalanització, que no és que no sigui correcte però a nosaltres ens sembla una cosa molt radical i que es podria mal entendre i, torn a repetir, tal vegada no és que no estigui ben expressat però com que ens basta l'orientació que al respecte ens donen al punt 6, on recomanen l'ús de la llengua catalana, creim nosaltres i estimam que si es substituís aquest terme que sona a radicalització, valgui la comparança, que diu catalanització pel que diuen llavors ells, els proposants, pel que fa respecte del punt 6, i es digués "l'ús de la llengua catalana amb els rètols tant interiors com exteriors", el mateix al punt 2 i al punt 3, "ús de la llengua catalana".

Si s'admet la nostra esmena donarem, per tant, suport a aquesta proposició no de llei. Moltes gràcies, Sr. President, Sres. i Srs. Diputats.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Passam al torn dels grups que no han presentat esmenes. Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA té la paraula el Diputat Sr. Pons i Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Va quedar clar que ahir era un altre dia i un altre tema. La qüestió d'ahir, quasi quasi valdria més que l'oblidàssim perquè no va ésser precisament una cosa afortunada; avui el tema ha canviat, ens trobam dins una competència, exclusiva per cert, d'aquesta comunitat autònoma que, compartint l'opinió del Portaveu del Grup Parlamentari PSM i EEM, no s'hauria de circumscriure a l'àrea de cultura sinó que afecta tota l'acció del Govern de la Comunitat Autònoma, que és la normalització de la llengua catalana.

Es planteja avui entrar dins un àrea allà on el català es troba en una situació de manifesta inferioritat, és una llengua pràcticament marginal. És evident que dins Correus, Telègrafs i caixa Postal, una de tantes àrees de les Illes Balears allà on el català hauria d'ésser present, la nostra llengua, ha donat unes passes molt petites, s'han superat situacions franquistes com considerar que el català era una llengua críptica i secreta, s'ha aconseguit poder utilitzar normalment el català dins aquest àmbit, però l'entramat, la màquina administrativa de Correus, Telègrafs i caixa Postal és evident que té com a llengua absolutament hegemònica la llengua castellana.

De totes maneres, per entendre la manca d'actuació a aquest terreny hauríem de recordar que el responsable principal, responsable únic en realitat i qui ha d'aplicar la llei, qui l'ha de

desenvolupar reglamentàriament és el Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

I, per quin esperit hi ha dins aquest govern a l'hora d'impulsar la normalització del català? Recordem la base en què va ésser investit el Sr. President de la Comunitat Autònoma, Molt Hble. Sr. Gabriel Cañellas i Fons; entre molts altres aspectes el seu discurs d'investidura, en base, teòricament va ésser votat, l'element de referència, els paràgrafs de referència al català són absolutament marginals i ridículs; per començar, la denominació de llengua catalana, inexistente, "la nostra llengua", encara anam amb aquests casolanismes, amb aquesta cosa localista, no fos cosa que qualcú s'enfadi, parlarem de "lo nostro", una cosa menor, d'estar per dins la cuina, i a continuació "eina normal de comunicació dins l'àmbit de la Comunitat Autònoma". Avui hem vist que ni tan sols dins la mateixa Conselleria, un lloc obert al públic que fa molts anys que funciona, i des del 1983 està en mans de la Comunitat Autònoma, el Museu de Mallorca, situació de castellanització encara persistent.

I clar, si no normalitzam ca nostra, si no normalitzam una dependència tan senzilla de fer com anar al museu i canviar els rètols -després de molt d'insistir vàrem aconseguir canviar dues lletres de bronze d'aquelles immenses que posaven Archivo, de l'arxiu més important de les Illes Balears, crec que vàrem emprar vuit anys exactes-, si no normalitzam ca nostra, amb quina moral el Govern de la Comunitat Autònoma, amb quina autoritat moral se'n pot anar a pregar, a fer convenis dins un àrea on les dificultats de normalització són certament molt més grosses? Funcionariat procedent de fora de les Illes Balears, castellano-parlant, amb la qual cosa s'ha de convèncer que el català és una llengua oficial d'aquesta comunitat autònoma, però si aquest funcionari va al Museu dirà, i això no és veritat, aquests senyors què em vénen a predicar, si ho tenen en castellà.

I aquí de què anam? Aquí, al final, sempre anam allà mateix, si no hi ha una voluntat política d'actuació i en matèria lingüística és evident que no hi és, no es fan les coses. Hi ha una llei, una llei magnífica, de les més avançades de tot l'Estat quant a la normalització, però hi ha una disposició final primera que deu recordar el Sr. López i Casanovas que diu que s'autoritza al Govern a adoptar les disposicions reglamentàries que precisi l'aplicació i desplegament del que disposa la present llei, i l'ha vist vostè a aquest desenvolupament reglamentari, a aquest desplegament? Han desplegat en tot cas un paper de fumar perquè no ...) clar a l'hora de fer reglaments vénen els problemes: hem d'establir normes, hem de dir com s'ha de funcionar dins les conselleries, com s'han de retolar les coses que fa la Comunitat Autònoma i, evidentment, és un terreny conflictiu, i aquí no estam per fer conflictes, estam per fer vots, i clar, la normalització lingüística és un cas on el rendiment electoral no s'acaba de veure clar i per tant, actitud passiva, deixar passar temps fins que vénen els diputats de l'oposició a recordar certes obligacions, i després d'empènyer vuit anys les lletres de bronze del Archivo són canviades i es normalitzen en català, però no es va més endavant.

De totes maneres li hem de dir que per part nostra estam absolutament d'acord, al marge que l'interlocutor que anirà a plantejar aquest tema estigui moralment desautoritzat perquè no voldrà introduir fora de casa el que no fa dins ca seva, que es banyi i vagi a veure si pot aconseguir que en aquesta àrea de

Correus, Telègrafs i caixa Postal, tenguí el català, la llengua catalana, una situació de normalitat. Els paràgrafs ens pareixen molt bé, crec que la matisació que proposa el Grup MIXT té un sentit positiu, no es tracta de catalanitzar, que podria ésser acollit, no només en un sentit lingüístic, sinó en una altra dimensió que crec que aquí no té, sinó que es tracta simplement de l'ús de la llengua catalana dins aquest àmbit.

Hi ha, de totes maneres a l'apartat número quatre un error que el senyor Josep Moll, el meu company de grup i fill d'un il·lustre lingüista m'ha fet notar, que s'hauria de corregir encara que fos amb una esmena oral, i és quan parla d'elaboració d'un diccionari que resolgui els problemes terminològics de la llengua catalana a l'àmbit postal, això és -i em permeti Sr. Portaveu del Grup PSM i EEM-, un desbarat; el català no té cap problema terminològic, la llengua catalana no té problemes terminològics ni en l'àmbit postal ni en l'àmbit de l'electrònica, els qui tenen problemes terminològics perquè desconeixen la terminologia exacte de la llengua catalana són els funcionaris que han d'intentar treballar normalment en català dins l'àmbit de Correus, Telègrafs i Caixa Postal; per tant, crec que s'hauria de dir elaboració d'un diccionari relatiu a la terminologia de la llengua catalana dins l'àmbit postal, aquesta seria la formulació realment més correcta.

Per acabar li anuncio suport, crec que aquesta esmena oral és de sentit comú, a tota la proposició i li record que, per plantejar aquest tema de la normalització dins l'àmbit de Correus, Telègrafs i Caixa Postals, aquest pròleg que vàrem viure ahir d'autodeterminació postal era absolutament sobrer.

Estam d'acord amb la normalització però les proclames fetes en base a un mapa del qual vostè només va agafar la part que li va convenir perquè no ens va dir que a aquest mapa el País Basc i Navarra estaven afegits a Aragó ni ens va dir que Galícia i Astúries anaven plegades, quan parlen idiomes diferents, era evident que això era una manera de tornar a debatre un tema que està a la moda, que és el tema de l'autodeterminació.

Però, avui anirem a termes raonables, parlarem de normalització lingüística, tema en el qual vostè sap que el Grup SOCIALISTA i el Grup Parlamentari PSM i EEM estan absolutament d'acord per impulsar que aquest govern compleixi amb una llei que es va aprovar per unanimitat però que de cap manera no es compleix, que és la Llei de Normalització Lingüística. Moltes gràcies, Sr. President, Sres. i Srs. Diputats.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari PP-UM té la paraula el Sr. Marí i Tur.

EL SR. MARÍ I TUR:

Moltes gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. En relació a la proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari PSM i EEM sobre el procés de normalització lingüística a Correus, Telègrafs i Caixa Postal volem remarcar les qüestions següents.

És inadmissible que aquest Grup Parlamentari afirmi que el Govern ha incomplert la disposició addicional primera de la Llei 3/1986 de Normalització Lingüística que estableix que s'ha de promoure d'acord amb els òrgans competents la

normalització de la llengua catalana a l'Administració perifèrica de l'Estat, a l'Administració de Justícia, als registres, a les empreses públiques i semipúbliques i a qualsevol àmbit administratiu no dependent del Govern de la Comunitat Autònoma.

De fet, les iniciatives de l'Executiu en aquest camp són reiterades i demostrables i, com a evidència d'això, ens consta la signatura, ja a les darreries del 1990, d'un conveni de col·laboració amb l'Administració de Justícia, conveni que enguany es prorrogarà amb data imminent i amb més altes aspiracions quant a les actuacions que se'n derivaran.

Igualment, pel que fa a l'Administració perifèrica, les iniciatives del Govern per a arribar a acords puntuals de normalització han estat constants i reiterades, i repetim que tot això és demostrable. Ara bé, sembla que el PSM i EEM només veu que manca un document final que acrediti l'acord entre ambdues parts, i nosaltres pensam que aquest Grup Parlamentari, amb l'objectiu de boicotejar sistemàticament qualsevol aspiració del Govern, fa una anàlisi simplista i del tot errònia de la situació.

En primer lloc, perquè l'absència d'acord no ha de reflectir necessàriament que el Govern n'és responsable; quan no hi ha acord entre dues parts és perquè una no s'hi avé, i en aquest cas, la part que no vol prendre cap compromís de cap mena no és el Govern sinó l'altra, però el PSM i EEM sembla tenir com a únic adversari l'Executiu; tanca els ulls de manera sistemàtica perquè, potser, li resulta més còmoda la reiterada oposició que no la responsabilitat com a grup parlamentari en representació d'uns interessos comunitaris de donar suport al Govern per assolir una negociació justa.

Hem de creure que només li interessa fer el contrari per norma sense aprofundir en els entrebancs diversos que envolten aquesta qüestió? El PSM i EEM pretén que el Parlament de les Illes Balears insti el Govern a establir contactes amb l'organisme autònom de Correus i Telègrafs, doncs bé, aquests contactes ja s'han establert i fa temps, i reiteram que és demostrable.

Així mateix propòs un munt de mesures òptimes per aconseguir la normalització lingüística d'aquest organisme, tot i que rebutjam que utilitzi la paraula "catalanització" per definir un procés estrictament lingüístic; i ara vull demanar-los, són conscients de les despeses que aquests vuit punts representarien per als pressupostos autonòmics en un organisme que compta amb 1.300 treballadors, 55 oficines tècniques i 60 oficines auxiliars? No els ha passat pel cap que si no s'ha arribat encara a un acord és perquè el Govern balear no es pot permetre que els sous públics es destinin a una Administració perifèrica mentre aquesta no s'involucra i es comprometí pressupostàriament a assumir part de les despeses, per no exigir la totalitat, que aquest procés originaria? Ja aniria bé que les administracions no dependents de la Comunitat Autònoma reconsiderassin el seu paper a les Illes Balears i comprenguessin que tenen el deure de respectar la situació de doble oficialitat d'aquesta autonomia. Ja aniria bé que comprenguessin que aquest respecte només s'assolirà si, amb una política clarament imparcial, es destinen partides del pressupost de l'Administració de l'Estat espanyol a la defensa i a la promoció de l'ús de la nostra llengua.

Senyors del PSM i EEM, la seva actitud no fa més que incrementar un problema de per si greu; si aquesta proposició prosperàs no contribuiria que canviï res, ans al contrari, en lloc de propiciar el canvi de postura de l'Administració de l'Estat, l'estimula a mantenir-se en una receptivitat clarament passiva i negativa per als nostres interessos, més valdria que encara que només fos en qüestions com aquestes ens fessin costat per fer entendre als responsables de les administracions no autonòmiques l'obligació que constitucionalment tenen adquirida quant al respecte de la protecció de les altres llengües de l'Estat espanyol.

Repetim que promoure no és sinònim de pagar i que promoure hem promogut i punt. Senyors, el joc de l'oposició en tot això no és altre que la destrucció sistemàtica de qualsevol iniciativa responsable del Govern. La proposició del Grup Parlamentari pateix, fins i tot, de manca de sentit comú perquè en un intent desmesurat d'enumerar actuacions òptimes s'allunya per complet de la realitat dels recursos econòmics que en aquests moments s'hi poden destinar i que, el que és pitjor, no sap ni qui ha de portar-los.

I abans de dir que el Grup PP-UM rebutja aquesta proposició no de llei, aprofitant que l'Ebre passa per Saragossa, dir-li que avui matí, Sr. Damià Pons, he anat a Eivissa a buscar uns documents signats a l'Ajuntament de Formentera en relació al que vostè m'ha dit a l'inici d'aquesta sessió, a la qual he arribat cinc minuts tard, per defecte dels camins rurals. Tant de bo que si l'Ajuntament de Formentera no ho va fer quan va tenir l'obligació ho fes ara que pot de traure l'asfalt d'aquest camí, i si el Sr. President m'ho permet...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat li prec que es ceneixi a la qüestió que és fixar la posició per part del Grup PP-UM en relació amb aquesta proposició no de llei.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President. Repetim que la rebutjam i, només un segon per dir al Sr. Damià Pons que li he portat el llibre d'Eivissa. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el representant del grup proposant per acceptar o rebutjar l'esmena i fixar la posició.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. El nostre Grup no té prejudicis contra les paraules, quan vàrem posar la paraula "catalanitzar" volíem dir el que diu el diccionari, revestir de la forma catalana una forma que no ho és, i prou. Li acceptarem, Sr. Vidal, l'esmena perquè, malgrat que és una qüestió intranscendent, l'important és el fons, no ens podem quedar en les formes.

Quant al punt quart de precisió terminològica: "elaboració d'un diccionari que resolgui els problemes terminològics a l'àmbit postal", acceptam també i crec que seria bo redactar-ho de la manera que se'ns ha assenyalat: "elaboració d'un diccionari

relatiu a la terminologia", però és evident que si hem de fer un diccionari relatiu a la terminologia hi ha problema terminològic, és a dir, hem de trobar una terminologia justa, adient i sancionada pels organismes científics que donen aquesta credibilitat a les formes, m'estic referint a l'Institut d'Estudis Catalans, secció filològica.

Bé, una altra cosa és la intervenció de caràcter polític. Nosaltres, evidentment, quan ahir plantejàvem la situació de l'ordenació postal, ho fèiem conscients que aquesta ordenació gravita també damunt aquestes mesures i que, em creguin sincerament, no estàvem argumentant cap element d'autodeterminació, pensàvem que en un estat de les autonomies, amb una Constitució que reconeix la realitat plurinacional, aquesta realitat hauria d'esser també reconeguda en les actuacions, es digui ordenació postal o es digui ordenació de l'espai comunicacional, que és tant o més important que l'altre.

És evident també, i he d'estar d'acord amb el que ha dit el Sr. Pons, del PSOE, que el problema de fons és la manca de voluntat política d'actuació, i quan dic açò ho faig ben conscient de saber que 1300 funcionaris, una problemàtica infraestructural enorme, no pot esser assumida amb les despeses del Govern de les Illes Balears i amb el finançament que té, en açò no cal ni entrar perquè no era el nostre propòsit, no ho ha estat mai, però li vull recordar, Sr. Portaveu del Grup POPULAR, que quan hi ha voluntat política s'aconsegueixen moltíssimes coses. M'ha fet treure l'exemple: dia 10 de novembre del 1990, al Diari de Sessions del Congrés de Diputats, el Ministre Sr. Virgilio Zapatero contestava una pregunta del Portaveu, en aquell moment en aquest tema, d'Esquerra Unida-Iniciativa per Catalunya, el Sr. Joan Armet, i li deia, en relació al tema de Correus: *Por otra parte se ha suscrito en abril de este año un convenio de colaboración entre el Gobierno y la Generalitat en materia de normalización lingüística en virtud del cual la Administración del Estado intensificará su aportación financiera para un logro mas acabado de los objetivos de normalización lingüística. Este convenio incluye la realización de actuaciones encaminadas a facilitar el uso del catalán ante las administraciones públicas, para lo cual el Gobierno de la nación se compromete a financiar para los años 1990 y 1991 la cantidad de 3500 millones de pesetas respectivamente.* Aquí hi ha la gran diferència entre un executiu que assumeix una competència i un dret, i una necessitat; la planteja davant l'executiu corresponsable, i així funciona i així es treuen elements de progrés i positius.

Ens ha demanat major rigor i sentit comú, cosa que ha dit que no hi havia en aquesta proposició no de llei, jo l'emplaç que m'ho demostrí punt per punt perquè les desqualificacions són molt bones de fer; jo també podria dir que la seva intervenció ha estat forassenyada perquè no s'ha regit al que aquí es deia, però no ho diré.

Jo el que vull dir és que l'adversari no és un executiu, si rallam d'adversaris, malament, perquè aquí del que és tracta és de parlar d'exercici de drets corresponsabilitzacions, no de guerres, les guerres, en qualsevol cas, com vostè sap perfectament, no les fan les llengües, les solen fer les persones qui parlen aquestes llengües, segons el que diuen i segons el que fan.

L'Administració perifèrica de l'Estat ha estat instada, i ens consta, pel Govern de les Illes Balears, i s'han aconseguit petites

parcel·les d'avanç, i se'ns ha esmentat l'única que se'ns podia esmentar d'una manera rigorosa que és el conveni amb l'Administració de Justícia. Per exemple, l'Administració perifèrica, la Direcció Provincial del Ministeri d'Educació i Ciència, els pot donar, i no m'he d'erigir jo en defensor del Ministeri d'Educació i Ciència, exemple de com es fan les coses a una administració en matèria de normalització lingüística. El mateix Govern de les Illes Balears no actua d'aquesta manera en moltíssimes de les conselleries.

Hem d'esser justos, jo no venc a defensar una administració contra d'altra, jo el que vull és que l'Administració autonòmica exerceixi els drets autonòmics, els plantegi a l'Administració central que és competent en aquest tema, i ho feim avui al servei de Correus i Telègrafs com ho podríem fer amb altres serveis, per exemple el Servei Hidrològic de les Illes Balears que és una altra de les parcel·les, però no ho feim així, ens centram en aquesta qüestió perquè hem vist que havia possibilitats d'actuació i, senzillament, voldríem veure una actitud més positiva.

Sres. i Srs. Diputats, jo hauria desitjat que aquesta proposició no de llei, que és purament de caràcter positiu, d'una instància de bona voluntat a més a més, tingués el suport de tota la Cambra perquè jo els emplaç, senyors del Govern, que compleixin la Llei de Normalització Lingüística i elaborin el mapa de necessitats de normalització, el mapa socio-lingüístic, que la Llei diu que s'ha de fer i que encara no s'ha fet, i que com altres administracions poden demostrar, detectin quines són, quins plans tenen i quins plans voldrien veure aplicats dins aquests àmbits; després, com que la competència és del Govern central de l'Estat, el Govern central de l'Estat haurà de finançar aquestes despeses i sinó que transfereixi la competència que és el que un nacionalista voldria. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Abans de procedir a la votació d'aquesta proposició no de llei i entenent que s'ha acceptat l'esmena presentada pel Grup MIXT, l'esmena núm 1585, prec al Sr. Secretari Segon que faci lectura de la proposició no de llei tal com queda.

EL SR. SECRETARI SEGON:

"El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de la Comunitat Autònoma a establir contactes amb l'organisme autònom de Correus i Telègrafs que comportin la signatura d'un conveni sobre la normalització lingüística dels serveis postals a través del qual ambdues administracions es comprometin a endegar un procés de normalització lingüística a Correus, Telègrafs i Caixa Postal que inclogui:

Primer.- Ús de la llengua catalana en els rètols tant interiors com exteriors.

Segon.- Ús de la llengua catalana en tots els impresos, tant els que estan a disposició del públic com els d'ús intern.

Tercer.- Ús de la llengua catalana en totes les llegendes dels segells i tampons.

Quart.- Elaboració d'un diccionari relatiu a la terminologia de la llengua catalana a l'àmbit postal.

Cinquè.- Cursos de català per a tots els funcionaris i personal laboral dins l'horari feiner.

Sisè.- Ús de la llengua catalana pel que fa a publicitat i difusió, tant de Correus, Telègrafs com de la Caixa Postal.

Setè.- Compliment de l'article 19.1 de la Llei de Mesures de Reforma de la Funció Pública.

Vuitè.- Creació d'un servei de normalització lingüística dins l'estructura central de Correus i Telègrafs que posi en pràctica els punts anteriors i elabori una política lingüística per a l'esmentat organisme."

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Moll. Procedim a la votació. Les Sres. i els Srs. Diputats que votin a favor, es volen posar drets per favor?

Gràcies, poden seure.

Les Sres. i els Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets per favor?

Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen?

El resultat de la votació ha estat el següent: vots a favor, 27. Vots en contra, 31. Abstencions, cap. En conseqüència queda rebutjada la proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari PSM i EEM, relativa al procés de normalització lingüística a Correus, Telègrafs i Caixa Postal.

IV.-) DEBAT DE PRESA EN CONSIDERACIÓ DE LA PROPOSICIÓ DE LLEI R.G.E. NÚM. 1295/91, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI MIXT, RELATIVA A PROTECCIÓ DELS ANIMALS QUE VIUEN A L'ENTORN HUMÀ.

EL SR. PRESIDENT:

Passam al següent punt de l'Ordre del Dia que és el debat de presa en consideració de la Proposició de Llei núm. 1295 presentada pel Grup Parlamentari MIXT, relativa a protecció dels animals que viuen a l'entorn humà. Per presentar la Proposició de Llei té la paraula pel Grup Parlamentari MIXT el Sr. Pascual i Amorós.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. La Proposició de llei de protecció dels animals que viuen a l'entorn humà ja va esser presentada i presa en consideració durant la legislatura passada i, per cert, per unanimitat. Per tant, la majoria dels Srs. Diputats ja coneixen el contingut d'aquesta proposició de llei que ha sofert molt poques modificacions respecte de la que es va presentar en el seu moment.

Aquestes modificacions han vengut substancialment perquè, una vegada que va està presentada, associacions de defensa i protecció dels animals, el Col·legi de Manescals i altres entitats varen fer una sèrie de suggerències als grups parlamentaris que han produït que se n'incorporassin algunes, concretament bastants en aquest text. Però el sentit final del text és igual, però es pot dir que aquesta proposició de llei està millor ja que s'hi inclouen algunes coses, com per exemple, la prohibició de tinença de tots aquells animals salvatges que són espècies

protegides pels organismes internacionals i per Espanya, cosa que no hi era, o també, a títol d'exemple, s'ha afegit que es prohibeixin a més a més de les bregues entre els animals, les bregues entre els animals i l'home, que també n'hi ha, per exemple entre cans i l'home, que a Espanya no sé si n'hi ha però a Anglaterra sí.

Aleshores, poques coses queden a dir, procuraré ésser curt i repetir el que vaig dir l'altra vegada. En primer lloc, és una proposició de llei que necessita pel seu desplegament un reglament, aquí es regulen massa coses, hi ha massa classes d'animals, pensem que hi ha animals vertebrats, de companyia o de ramat; dins els vertebrats hi ha els mamífers, volia dir, després hi ha les aus, rèptils ... , que tot això ve regulat. Quan es parla d'albergs, per exemple, d'aquests animals no es pot donar una normativa estricta sinó que ha d'ésser un reglament que ha de fer el Govern a través de la Conselleria d'Agricultura i Pesca.

Vegem primer el títol. En el moment que es va presentar aquesta llei n'hi havia una aprovada per la Generalitat de Catalunya, i ara, avui, n'hi ha dues més aprovades que són la de la Comunitat Autònoma de Madrid i la de la Comunitat Autònoma de Múrcia, i n'hi ha algunes més en preparació.

Quant al títol he de dir que hi ha una diferència entre la nostra llei, la catalana i la de Madrid i és que aquí es diu "animals que viuen a l'entorn humà" i no es diu "animals domèstics"; per què, això? Això ve perquè el Dret romà classificava els animals en tres classes: els animals domèstics, els animals domesticats i els animals salvatges; i, dins la categoria d'animals salvatges encara hi ha dues subcategories que són els que estan en llibertat i els que estan en captivitat.

Idò bé, aquí hi ha dues competències, dues matèries. Una, que és la matèria de conservació de la natura i que nosaltres no la tenim, sinó que només tenim el desplegament legislatiu, però la normativa bàsica la té l'Estat i que, per tant, els animals salvatges en llibertat no vénen afectats per aquesta llei sinó que són objecte de la llei de caça, de la llei de pesca o recollida i també de la Llei de conservació de la natura del 1989. La resta dels animals, tot el que no siguin animals salvatges en llibertat, sí que són objecte d'aquesta llei i no tan sols són els animals domèstics sinó els animals domesticats o els animals salvatges en captivitat, és a dir, tots aquells animals que estan sota la possessió o propietat de l'home. . .

El títol primer és Disposicions Generals i evidentment, afecta tots els animals la protecció dels quals ve regulada per aquesta llei. Aquestes disposicions generals són una sèrie de normatives per garantir a les Illes Balears que es compleixi la Declaració Universal dels Drets de l'Animal que van elaborar en el seu moment les Nacions Unides i, a posta diu que no es poden abandonar els animals ni els poden torturar, ni els poden matar a no ésser que sigui en condicions eutanàsiques, etc.

Dins aquest títol preliminar es contempla la problemàtica dels toros i la solució que s'adopta és una solució, diríem, de no anar en contra dels toros però, evidentment, tenint en compte que a pesar que la festa dels toros a les Illes Balears es ve celebrant des de fa més d'una centúria, com al debat de fa uns anys va quedar aquí palès, no és una festa nostra, és una festa que és importada de la Península i naturalment no voldríem entrar en una polèmica de toros sí, toros no, però sí ens agradaria que els

toros a poc a poc anassin morint per ells tots sols. A posta, el que es proposa és que se celebrin les corrides de toros així com cal, però que no hi hagi una expansió amb places portàtils i tot això.

El corre-bous sí que és un altre costum que és importada i molt més recent, aquí sí que és més rigorosa la llei quant que prohibeix els corre-bous i s'exceptuen les festes centenàries, evidentment com a festes centenàries no amb corre-bous; n'hi ha algunes, les més famoses són les de Menorca, Es Jaleo i la de Ciutadella, que, evidentment són festes centenàries que s'han de respectar igualment que les altres que hi pugui haver a les altres illes.

El títol segon parla d'animals de companyia. Els animals de companyia, tradicionalment, es referien als cans i als moixos però, aquí, en aquesta llei, no es diu que siguin els cans i els moixos només, sinó també qualsevol animal que conviu amb l'home no per motius econòmics, o sigui, per fer negoci, sinó per motius de lleure, pot ésser un home que tengui una tortuga o pot ésser un senyor que visqui damunt una muntanya i tengui una cabra que convisqui amb ell; tot això serien animals de companyia i, quant a aquests animals de companyia, evidentment, la part més important és la referida als cans.

Els cans, perquè no els abandonin i perquè aquests cans no facin mal a altres animals o a l'home, evidentment, han de tenir un propietari, si no hi ha un propietari no es poden demanar danys i perjudicis, no es pot demanar responsabilitat civil i el que és més important, el cens dels cans. Aquest cens es pot fer, ho preveu fins i tot la llei, de manera indeleble per tal que els cans tinguin un document d'identitat des que neixen fins que es moren i, per tant, si estan censats en el corresponent ajuntament sempre hi ha un responsable d'aquest ca que, en el cas dels cans assassins per exemple, aquells cans que surten els vespres i maten les ovelles i que és un problema tan gros dins la part forana i dins el món rural en general de les Illes Balears, idò bé, aquests cans poden ésser objecte pel seu propietari de multes molt importants com veurem a l'apartat de sancions i d'infraccions.

Després hi ha un títol tercer que parla ja dels animals, no els de companyia, sinó els domesticats i els salvatges en captivitat. Tots sabem, per exemple, ara fa poc hem llegit el cas d'una lleona a Tarragona que va arrepassar una mà a una criatura; això també ha passat a les Illes Balears han passat altres accidents com per exemple fotògrafs que duïen lleons a les platges i que han tengut problemes degut a aquests animals perquè els homes no estan protegits d'aquests animals i això també ve regulat aquí, es prohibeix, per tant, l'exhibició dels animals salvatges en captivitat i els domesticats.

El títol quart són disposicions comunes de tots els animals, fan referència bàsicament als establiments.

El cinquè, infraccions, i també l'acolliment dels animals a través de llocs posats a l'abast pels ajuntaments o bé per les associacions de protecció dels animals que es converteixin en entitats col·laboradores de la Conselleria d'Agricultura i Pesca. Un aspecte molt important d'aquesta llei és el protagonisme que es pretén donar a les associacions per a la protecció i defensa dels animals.

Si nosaltres volem que això no quedi en un paper escrit sinó que es dugui a la pràctica, les persones més indicades perquè vigilin i perquè impulsin el compliment d'aquesta llei són les persones que duen dins la sang la defensa dels animals. A posta seria molt important que amb tot el que són les caneres i tot el que són aquells llocs d'acolliment dels animals, hi hagués uns convenis entre la Conselleria d'Agricultura i les associacions de defensa perquè ells mateixos ho duguessin, naturalment si hi hagués d'haver una subvenció està previst que es pugui fer amb aquesta llei, però millor això que no els ajuntaments; si no és possible ho hauran de fer els ajuntaments, però seria desitjable que les associacions per a la protecció i defensa dels animals tenguessin una part activa molt important en l'execució de les disposicions d'aquesta llei.

Res més, només dir que esperam que aquesta presa en consideració per segona vegada sigui aprovada per unanimitat i que esperam naturalment també que les esmenes que s'incorporin al llarg del procés parlamentari la millorin. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari PSM i EEM té la paraula el Diputat Sr. Orfila.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Considerant que tot animal és posseïdor de drets, considerant que el desconeixement i despreu dels esmentats drets han conduït i continuen conduint l'home a cometre crims contra la natura i contra els animals, considerant que el reconeixement per part de l'espècie humana dels drets a l'existència de les altres espècies d'animals constitueix el fonament de la coexistència de les espècies en el món, considerant que - l'home comet genocidi i existeix l'amenaça que en continuï cometent, considerant que el respecte de cap als animals per part de l'home està lligat al respecte dels homes entre ells mateixos, considerant que l'educació ha d'ensenyar des de la infància a observar, comprendre, respectar i estimar als animals. Amb aquest preàmbul s'introdueix la Declaració Universal dels Drets dels Animals aprovada per la UNESCO i la ONU l'any 1978.

Vagi, avui en primer lloc, la nostra felicitació al Grup MIXT i concretament al Diputat Miquel Pascual per aquesta segona proposició de llei absolutament necessària l'aprovació de la qual ha d'esser un indicador de la sensibilitat del nostre Parlament cap a una problemàtica ben real i que ara es pretén corregir.

L'existència d'actes individuals o col·lectius, alguns d'ells promoguts o tolerats per l'Administració pública que impliquen actuacions cruels contra els animals i en alguns casos la mort sense necessitat d'aquests, pràctica qualificada com a biocidi, és a dir, crim contra la vida per l'esmentada declaració universal.

La vivisecció, l'experimentació animal amb finalitats industrials, la indústria de pells de luxe, les festes on el maltractament d'un animal és el centre, l'abandonament d'animals domèstics, són pràctiques encara habituals però sortosament cada dia més mal vistes, més condemnades per cercles cada vegada més amples de la nostra societat. Ja no és

la utilitat cap a l'home allò que fa que valgui la pena que un altre ésser viu segueixi existint, hem après que tot està tant interrelacionat que ja no és que l'home pugui ésser molt altruista i concedir, entre cometes, drets als altres éssers vius, sinó que la seva defensa és un acte de supervivència.

A mitjan segle passat apareixien les primeres lleis de defensa i protecció dels animals a la Gran Bretanya, pionera en aquest aspecte, de llavors ençà s'han estès per tota Europa i especialment en aquells països on també és molt alt el nivell de desenvolupament humanístic i cultural.

En el plenari del Parlament de 18 d'abril del 1990 quan es presentava a la consideració de la Cambra la primera proposició presentada per UM en aquell moment, el diputat del meu Grup, el Sr. Mayol, feia dues consideracions que vull tornar a ressenyar. En primer lloc l'adequació d'aquesta iniciativa legislativa a la realitat competencial de la nostra comunitat autònoma, no hi ha cap reserva explícita en aquesta matèria per part de l'Estat, és obvi, per tant, que tenim competència. En segon lloc, el contingut de la disposició, en aquest moment transitòria, ara en la nova proposició, addicional, on es posa un termini per a l'elaboració del reglament, no diu que hagi d'esser reglament, sinó perquè el Govern dicti les disposicions que han de desenvolupar la llei, una mesura assenyada també, que obliga el Govern a donar viabilitat a la llei que avui prenem en consideració.

Jo pens, Sres. i Srs. Diputats, que malgrat la polèmica que es provocarà per algun aspecte de la llei i de les esmenes que s'hi puguin incorporar, el sentiment de la majoria dels ciutadans de les Illes avança avui cap a aquesta sensibilitat.

El fet que la Generalitat de Catalunya hagi rebut una mitjana de quatre denúncies diàries sobre maltractament i abandonament d'animals, d'ençà que es va aprovar la Llei de Protecció dels Animals, és significatiu del nivell de col·laboració ciutadana en l'aplicació d'una llei relativament nova.

Com deia un conegut militant de la defensa dels drets dels animals, el grau evolutiu d'un poble no es fixa sols per la seva renda per càpita o la seva capacitat industrial o bèl·lica, sinó pel seu nivell de civisme, d'humanisme, de respecte pel sofriment de qui no s'expressa amb paraules però posseeix la capacitat de sofrir, d'alegrar-se i d'esser receptiu a tot el que succeeix al seu voltant.

El nostre Grup, Sr. Pascual, presentarà esmenes en el mateix sentit que ho vàrem fer l'any 1990 però sense dubtar-ho ni un moment donarem suport a la presa en consideració de la seva proposició de llei. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Orfila. Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA té la paraula el Diputat Rus i Jaume.

EL SR. RUS I JAUME:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Dia 18 d'abril del 1990 començava el debat de la presa en consideració d'aquesta proposició de llei que ara el Sr. Pascual ens torna a presentar aquí.

Ens recordava, com ja ha fet el Diputat Sr. Orfila, la UNESCO i l'ONU, que això era una llei que ens feia fins i tot més europeus als ciutadans d'aquestes illes, tot això gairebé pareix que es manté, repetir-ho és innecessari, la presenta el Sr. Pascual, que era d'UM, ara la presenta, no sé si en nom del seu grup, que és UIM, o si també UM, que està dins el Govern li donarà suport.

Jo em pensava que el Sr. Pascual faria referència al text que va esser aprovat a l'informe de ponència en què tots hi vàrem estar d'acord, hagués estat fins i tot més breu. És veritat que hi ha unes aportacions de tota una sèrie d'associacions que també el nostre Grup les ha escoltades i les té i que pensa aportar-les, per què creiem que són necessàries i que aquella vegada es varen obviar i es varen obviar per circumstàncies gairebé de temps, no per voluntat de cap Grup, jo crec, de no incloure-les. Jo crec que seria important que es tengués en compte l'informe de ponència per fer, fins i tot, breu la tramitació d'aquesta llei i per estalviar, si em permet, temps i doblers a aquesta institució, a aquest Parlament; crec que seria important. El nostre Grup, el que sí vol fer és tota una sèrie de consideracions breus, però consideracions al cap i a la fi. Nosaltres entenem que hi ha tota una sèrie de circumstàncies que ancestralment es vénen celebrant a aquestes illes i que en un principi, al text, es varen considerar com que - s'havien de reformar, i aquesta reforma era tan profunda, i així ho vàrem dir en el seu moment, que feien perdre el caire del que el nostre poble sent. Nosaltres pensam que és veritat, que algunes coses es poden modificar, que es poden fins i tot reglamentar i jo crec que la llei posa que sis mesos tendrà el Govern per fer un reglament i que crec que serà el moment d'adequar i prendre una postura per part del Govern, el Govern de la nostra comunitat, respecte del que el marc general d'aquesta llei aprovi; però, que hi ha una _sèrie de coses, com pugui!}. esser, ho ha anomenat el Sr. Pascual, el tema de les festes' de Menorca i, per què no dir-ho, algun corre-bous, algunes festes aquí, a Mallorca, que crec que s'haurien de tenir en compte, de reglamentar, perquè no surtin del solc, però s'haurien de mantenir per la seva tradició.

Al tema dels toros, és veritat que nosaltres vàrem fer fort que hi havia tota una sèrie de places portàtils que nosaltres creïem que reunien inseguretat per la mateixa plaça, pel mateix espectacle, no aquestes places que realment fa tants anys on es vénen celebrant tota una sèrie d'espectacles cosa que creim que en certa manera s'haurien de mantenir dins la reglamentació on crec que pot entrar aquest govern.

Nosaltres pensam mantenir tota una sèrie d'esmenes com ja ho vàrem fer a l'anterior legislatura. Nosaltres pensam afegir-hi aquestes que les associacions ens han fet arribar i que creim que de comú acord hem de presentar, però també volem que després el Govern, dins el reglament del que diu la llei tenguí la mesura suficient per mantenir tot el que distingeix la cultura de les nostres illes.

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari PP-UM té la paraula el Sr. Mesquida i Galmés.

EL SR. MESQUIDA I GALMÉS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. En principi el nostre Grup votarà a favor de la presa en consideració d'aquesta llei de protecció dels animals que estan a l'entorn humà. Nosaltres creiem que és una llei necessària perquè aquests animals tantes vegades han estat obsessivament ben tractats o mimats o excessivament maltractats i com que deim que els extrems es toquen, és necessari establir un marc legal enmig d'aquests dos extrems per poder regular la protecció d'aquests animals que viuen a l'entorn humà.

Creim que és una llei necessària, és una llei convenient i és una llei ben intencionada però també creim que és una llei tècnicament dolenta. Consideram que és una llei convenient i ben intencionada des del punt de vista social i des del punt de vista de la Declaració Universal dels Drets dels Animals que va esser adoptada per la Lliga Internacional dels Drets dels Animals després de la tercera reunió sobre els drets dels animals que es va celebrar del dia 21 al dia 23 de setembre de l'any 1977. Posteriorment va esser proclamada la declaració dia 15 d'octubre de l'any 1978, i amb posterioritat a això, va esser reconeguda per la UNESCO i per les Nacions, Unides.

El que nosaltres no veim gaire bé en aquest moment és la paternitat d'aquesta llei perquè al final de la passada legislatura, va esser presentada a aquest Parlament aquesta llei de la protecció dels animals que viuen a l'entorn humà per un Grup Parlamentari que era UM, avui coaligat amb el PP. Ara, a través del Grup MIXT, torna a venir la mateixa llei en la qual s'han introduït unes lleugeres modificacions però, en el fons, nosaltres creim que és la mateixa llei, per tant, pensam que és la llei que va esser presentada en el seu moment pel Grup d'UM i que no va esser aprovada per falta de temps a la passada legislatura.

Però jo crec, que en aquest moment, el menys important és de qui és la paternitat, el més important és que tenim la llei aquí i el més important és que aquesta llei ha de sofrir una tramitació parlamentària a través de comissió i a través de ponència i ha de sortir una llei que sigui tècnicament bona ja que hem dit que és necessària, convenient i ben intencionada.

A més a més, la Constitució dels Animals la qual ha entrat en vigor recentment a Itàlia diu que els animals domèstics estaran protegits per l'Estat, que condemnarà els actes de crueltat, els maltractes i l'abandonament. Això és la base de la Constitució dels Animals que ha entrat en vigor, com he dit abans, a Itàlia.

Ara bé, en la segona part, nosaltres sostenim i deim que aquesta llei és tècnicament dolenta i que haurem d'introduir una sèrie d'esmenes més o manco complexes a fi que es pugui millorar el marc d'aquesta llei i posteriorment amb el reglament que s'hagi de fer, que pugui sortir una llei que sigui acceptable, que sigui una llei que es pugui complir, perquè legislar una cosa perquè no es pugui complir no s'ha de fer, sinó que en el moment que surti aquesta llei, que vegi la llum, que sigui publicada en el BOCAIB o en el Butlletí del Parlament, aquesta llei ha d'esser una llei tècnicament bona, ha d'esser una llei que es pugui complir i que estigui a l'abast de tots els ciutadans de la nostra comunitat per tal que es pugui complir. I deim que és tècnicament dolenta perquè pateix d'una sèrie de deficiències i entra en contradiccions amb competències d'altres institucions.

Concretament amb el Codi Penal; si jo no record malament al Codi Penal hi ha un article que diu que totes les altres disposicions d'altres institucions que entrin en contradicció amb el Codi Penal són nul·les. Aquesta llei crec que entra en contradicció amb el Codi Penal, per exemple, pels mateixos supòsits de l'apartat de sancions on estableix aquesta llei fins a 2.500.000 pessetes i, si no record malament el Codi Penal diu de 750 a 7.500 pessetes.

També, crec que entra en un conflicte de competències en matèria de disciplina ja que la vol fer concertada amb les entitats col·laboradores com puguin esser les societats protectores d'animals, en aquest cas que puguin instruir i resoldre expedients per la qual cosa poden esser jutge i part; això, crec, que s'ha d'esmenar, que no ha de figurar en aquesta llei.

Llavors també, creim que entra en contradicció amb el Codi Penal respecte dels mals que puguin fer aquests animals quan maten altres animals o els perjudiquen, creim que són també molt superiors.

També consider que hi ha conceptes més o manco absurds; per exemple, prohibir fer burla dels animals, jo crec que això és un concepte que no ha de figurar dins la llei perquè això de burlar-se d'una vaca o de burlar-se d'un porc o burlar-se d'un ca, crec que no hi ha de figurar. També hi pot haver previsions cruels, per exemple quan un senyor no vol l'animal i l'abandona, haver-lo de sacrificar per eutanàsia. Llavors crec que també hi ha exigències més o manco absurdes, com per exemple aigua calenta a temperatura adequada, aire a la mateixa temperatura per eixugar-los, taules que impedeixin que l'animal es pugui penjar. Hi ha també confusió de conceptes, confon propietat i possessió. També exigeix acords plenaris de les corporacions locals per tal de requerir la compareixença del propietari de l'animal abandonat abans de sacrificar-lo.

Podríem continuar fent una lectura molt detinguda de la llei, jo no me l'he llegida bé amb aquesta intenció però amb una lectura succinta de la llei, doncs, surten una sèrie de coses com les que ha dit el Diputat del Partit Socialista, Sr. Rus, referent a les festes, als corre-bous, als toros, jo crec que això s'ha de reglamentar, no s'ha de prohibir, s'ha de poder fer però sota unes condicions i unes certes circumstàncies que ho permetin.

Jo crec que tot això ha d'esser objecte d'una sèrie d'esmenes i no tinguin cap dubte que el nostre grup farà totes quantes esmenes cregui necessàries perquè aquesta llei, en acabar el seu períple parlamentari, en acabar la tramitació a través de comissió i a través de ponència i tornar per a la seva aprovació en aquest Ple, sigui una llei necessària, convenient, ben intencionada i tècnicament bona. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Per al torn de rèplica té la paraula el Sr. Pascual i Amorós.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. En primer lloc vull agrair el suport unànime de la Cambra a aquesta proposició de llei, no esperava menys, la veritat, perquè ja va esser aprovada una

vegada també per unanimitat. Només contestaré puntualment a algunes coses que ha dit el Sr. Rus, una cosa concreta: tramitació breu. Per a mi, encantat de la vida, ja hauria d'esser aprovada, aquesta llei. Per consegüent em sum a la petició que es doni preferència en el Parlament per a la seva tramitació. Respecte de les esmenes del Partit Socialista jo li vull dir que de les esmenes que va presentar l'altra vegada se n'han recollit algunes al Sr. Rus, algunes no, les quals naturalment poden tornar a presentar però algunes de les que va presentar el Partit Socialista, vull recalcar, estan incorporades.

Al Sr. Mesquida voldria dir el següent. Vostè diu que és ben intencionada aquesta llei, però tècnicament dolenta. A mi el que m'estranya és que si és tècnicament dolenta fa dos anys el Partit Popular no va presentar cap esmena, deu esser que hi ha hagut un canvi de política dins el Partit Popular durant aquests dos anys i el que era bo fa dos anys ara, avui, és molt dolent.

En qualsevol cas, respecte de la paternitat si li vull dir el següent. Abans de presentar aquesta proposició de llei jo vaig consultar si el Govern, a través de la Conselleria d'Agricultura, tenia intenció de presentar-la, i com que considerava que s'havia de presentar aviat i vaig veure que no es presentaria en un termini curt, a posta la vaig presentar jo, senzillament això, o sigui que la paternitat és compartida, naturalment. A més a més li diré una altra cosa; aquesta - llei, aquesta proposició de llei, bàsicament coincideix amb la de fa dos anys; jo vaig fer molta feina dins la Conselleria d'Agricultura i, potser que sigui tècnicament dolenta, però jo li vull dir, Sr. Mesquida, que tècnics especialistes de la Conselleria d'Agricultura varen participar i molt activament i llavors el Col·legi de Veterinaris va proposar una sèrie d'esmenes que estan recollides quasi totes, i pesar d'això deu esser tècnicament dolenta, d'acord, de vostè esperarem les esmenes que ens durà.

De moment ens ha anunciat que és incompatible amb el Codi Penal en el tema de sancions, jo esper que dugui l'esmena corresponent però em pareix que això són unes sancions administratives que no tenen res a veure amb les accions penals perquè l'enfocament d'aquesta llei és la protecció d'un animal en contra de l'acció de l'home o d'un altre animal i, evidentment, si és d'un altre animal aquest té un propietari i des d'aquest punt de vista tenc la impressió que el Codi Penal no xoca amb el que està escrit en aquesta llei, prova d'això és que aquestes sancions de fins a dos milions i mig de pessetes són les mateixes que hi ha a Madrid i a Catalunya, a Múrcia no ho sé, a les altres tampoc, però bàsicament van totes per aquí, si troba que hem de posar sancions de 7.000 pessetes fins a 150.000, ho dugui, jo crec que farem un flac favor a la llei perquè servirà perquè no serveixi per a res.

De qualsevol manera, li dic, duguin les esmenes. Quant a la propietat de possessió potser que es confongui, vostè diu que ha fet una lectura succinta, jo li puc assegurar que n'he fetes devers cent, de lectures, i hem consultat amb moltíssima gent; vostè que és un especialista, un manescal, amb una lectura succinta ha vist moltes coses que nosaltres no hem vist amb cent vegades de llegir-ho. De qualsevol manera esperam les aportacions positives per part del Partit Popular, i crec que és una bona notícia, naturalment, que repetesc, no esperava menys perquè hauria anat en contra dels propis actes si no donassin suport a aquesta proposició no de llei.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. En torn de contrarèplica, té la paraula el Sr. Mesquida Galmés.

EL SR. MESQUIDA I GALMÉS:

Si, només dues paraules Sr. Pascual. Tots els extrems són dolents i totes les maces rompen el cap. No posarem 700 ni 7.500 però ha de reconèixer que 2.500.000 pessetes de sanció és excessiu. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Passam, idò, a la votació. Deman a la Cambra si pren o no en consideració la Proposició de Llei presentada pel Grup Parlamentari MIXT, relativa a protecció dels animals que viuen a l'entorn humà.

Les Sres. i els Srs. Diputats que votin a favor es volen posar drets, per favor?

Entenc que queda aprovada la presa en consideració d'aquesta proposició de llei per unanimitat.

Conclòs l'Ordre del Dia, s'aixeca la sessió.
